

661110 คณะสงฆ์เมืองไทย ใครได้ดอกไม้พลาสติก ใครได้มูล
สูตร 10 พุทธศาสนาทามภูมิ ราชธานีอโศก
<https://www.boonniyom.net/53626.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

https://docs.google.com/document/d/1p5WRhNRFE_Ja_u2erS8OTDlaVOPrB7tHi/edit?usp=sharing&ouid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true

ดาวนโหลดเสียงที่

https://drive.google.com/file/d/1mPKP_T9BTxnXnH53EEvpclmqZrheSvWS/view?usp=sharing

และ

<https://podcasters.spotify.com/pod/show/dhamaporkru/episodes/661110----10-e2bojqm/a-aajfna3>

ดูวิดีโอได้ที่ https://fb.watch/oe0v0_UWtC/

และ

https://youtu.be/oenaMs_Gbbk

มีฉบับ <https://youtu.be/NhshQ9QRsQU>

สมณะฟ้าไท...วันนี้ วันศุกร์ที่ 10 พฤศจิกายน 2566 แรม 12
ค่ำ เดือน 11 ปีเถาะ ที่บวรราชธานีอโศก

วันนี้ดูข่าวที่ปาเลสไตน์ถูกชาวยิวอิสราเอลเข้าไปยึดบ้านและไล่ชาวปาเลสไตน์ออกไปอยู่นอกบ้าน แล้วเอาคนยิวเข้าไปอยู่ในบ้านที่เขายึด และให้พวกปาเลสไตน์อพยพไปอยู่ทางใต้ ติดทะเล น้ำกินน้ำใช้ก็ไม่มี อาหารก็ขาดแคลนหนัก แทบจะไม่มีกินทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ สถานที่พยาบาลไฟฟ้าก็แทบไม่มีใช้ คนจะดูแลคนเจ็บป่วยก็แทบจะไม่มี อันนี้ จะเห็นได้ว่าเรามาปฏิบัติธรรมกับพ่อครู เราทิ้งบ้านมาแล้วโดยที่ไม่ได้ถูกยึดบ้าน เราให้ไปเลยนะ เรากินน้อยใช้น้อย อาหารนิดเดียวมือเดียว เราก็ออยู่ได้แล้ว มันตรงกับยุคสมัย ส่วนที่อยู่อาศัย อยู่ไหนก็ได้ อยู่เดินที่ก็ได้ ตอนไปชุมนุมอยู่ไหนก็ได้หมด ทำให้เราเป็นคนล้ำสมัย เหมาะกับยุคสมัยที่เขาอยู่กัน ซึ่งโลกมันขาดแคลน

พ่อครูก็มานั่นย้ำให้พวกเราสร้างอาหาร ซึ่งมันเหมาะกับสมัยที่สุดแล้ว เพราะว่าอย่างไร เพาะว่า แม้ไม่มีที่อยู่อาศัยก็ยังต้องมีอาหารกินถึงจะอยู่ได้ และเราผลิตอาหารไร้สารพิษด้วย ก็ยิ่งดีขึ้น

ทุกวันนี้ที่ราชธานีโอศอกเราก็มีที่ดินเยอะแยะ ที่จะให้ช่วยกันปลูก ช่วยกันผลิตอาหาร ส่วนที่อยู่อาศัยเราก็เหลือเฟือ เรือที่ขึ้นคานไว้มีเยอะแยะมากมาย ต้องซ่อมแซมดูแล คนอยู่ก็ต้องดูแลให้อยู่ยาวนานบำรุงรักษา ไม่ใช่ทำให้ไปอยู่แล้วข้าวของเต็มเลย อย่างที่ข้างเขาเข้าไปทำ เจอข้าวของเต็มเลย ตั้งนานแล้วไม่เห็นเจ้าของสักทีเลย เราก็ต้องผ่อนผัน เราก็ต้องจัดสรรให้มันเรียบร้อย ให้ดูสะอาดสะอ้าน

เรามาอยู่ในระบบสาธารณโภคีที่พ่อครูพาทำ และท่านก็ภาคภูมิใจในสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในยุคสมัยนี้ เทียบกับสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกทุกวันนี้ ที่มันขาดแคลน ทั้งอเมริกา ทั้งในยุโรป หรือที่ไหนก็ตาม มีของเรานี้

ที่อยู่กันได้อย่างอุดมสมบูรณ์ ผาสุข เจริญอย่างนี้ มันเป็นสิ่ง
มหัศจรรย์

เราอยู่ในนี้ ก็ไม่ค่อยรู้ตัวเท่าไรหรอก แต่ถ้าเราไปอยู่ที่ฮามาส(ชาว
สงครามอิสราเอลกับปาเลสไตน์) เราจะเห็นชัดเจนเลย เห็นเขาแล้ว จะรู้ว่า
เราอยู่อย่างสบายมาก

พ่อครูว่า...ไปลองอยู่ด้วยไหม? ออกค่าเครื่องบินให้ ไปอยู่สัก
เดือนหนึ่ง

สมณะฟ้าไท... แม้แต่อิสราเอล ก็ถูกพวกอิสลามยิงเข้าไปใน
ประเทศ ธุรกิจของอิสราเอลก็เริ่มล่มจมมากขึ้น เพราะเอาแต่รบ
เศรษฐกิจก็แย่ พวกอิสลามก็โหมตี มันไม่ผาสุกด้วยกันทั้งสองฝ่าย
มีแต่ล่มจมนะ

โลกปัจจุบันจึงเดือดร้อน แต่พ่อครูพาพวกเรามาอยู่อย่างนี้ ไม่
เดือดร้อนและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย

วันนี้ประชุมเรื่องตลาดอาริยะที่เราจะขายของในราคาขาดทุน
ช่วงงานปีใหม่ เราก็จะพยายามขายของให้ถูก สิ่งที่เราเป็นห่วงอย่าง
หนึ่งก็คือ เราผลิตอาหารไร้สารพิษ ขายจานละ 1 บาท เขาก็ซื้อกัน
เยอะ ซื้อทีละ 10 บาท แล้วไปกินทิ้งขว้าง เราก็ต้องมาคิดกันว่า เรา
ทำอาหารชั้นดีและไร้สารพิษด้วย แต่จะหาอย่างไรที่จะไม่ให้เขากิน
ทิ้งกินขว้าง ให้เขารู้จักประหยัดกันด้วย โลกนี้ก็จะอยู่ได้ อย่างไม่
ไถ่หัวน เราไปกินอาหาร เป็นบุฟเฟต์ สั่งมาเท่าไรก็ได้และต้องกินให้
หมด ถ้าเรากินไม่หมด เจ้าของเขาเดินมาตอว่าเลย เขาบอกว่า เงิน
เป็นของคุณก็จริง แต่ทรัพยากรเป็นของคนทั้งโลก คุณไม่ควร
ทิ้งขว้าง เราน่าจะใช้สูตรนี้กับประชาชน เพื่อเขาจะได้สำนึกอะไร
มากขึ้น

วันนี้ เราก็มารับฟังธรรมจากพ่อครู เพื่อให้เกิดความเจริญทาง
ธรรมกันให้มากยิ่งขึ้น ขอกราบนิมนต์พ่อครูด้วยความเคารพครับ

พ่อครูว่า... ขออ่านกวีของผู้ที่เป็นนักกลอน นักกวี เขียนมาให้
อ่านกัน บางอันก็รู้สึกว่ายังไม่สมควรอ่านก็ยังไม่อ่าน อันไหนสมควร
อ่านก็อ่านไป

(พ่อครูอ่าน)

_คุณถักธรรม . เนื่องด้วย ได้อ่าน โสลกธรรม ของพ่อครู ในวัน
มหาปวารณาครั้งที่ ๔๑ ที่ว่า... "คนโง่ที่สุด คือคนที่ไม่แคร์ใคร"

ผมจึงฝึกเขียนกวีโคลง ถวายพ่อครู ตามหัวข้อกระทู่ว่า...

อโศก แคร่ โลก หล้า พร้อม มวล มนุษยชาติ จึง สร้าง สา ธา
รณ โภ คี เป็น โลกุตระ ให้ ผอง หล้า ได้ พึง พึง อิง ไว้ แบบ สุข
สงบ อบอุ่น อิ่มเอม เกษม ใส ขอรับ..

๑ อโศก มหาราชเจ้า	น้อมนบพุทธ
แคร่ โลกแลมวลมนุษย์	สุดอ้าง
โลก จึงสงบงามผุด	ผ่องผาด พ่อเอย
หล้า หลากล้วนสรรสร้าง	อโศกซึ่งถึงธรรม ฯ

๒ พร้อม กรรมดีก่อไว้	อเนกอนันต์
มวล อุปสรรคก็ตัน	ถึงสู่
มนุษย์ ชนปรารถนา	ฝันใฝ่ ทัวเอย
ชาติ จึงรอดรับรู้	อโศกภูประเทศประเทือง ฯ

๓ จึง เรืองรองรุ่งรัง	คั่งคาม
สร้าง จิตกายให้งาม	สว่างได้
สา มารถอย่างแวววาม	ไหลหลั่ง รินเอย

ธา-รา สะอาดใสเปรียบได้ ดื่มใช้อเนกประสงค์ ฯ

๔ รณ รงครักชาติไท ไทยผอง
โก- ค ทรัพย์ค่ากว่าทอง ไปสิ้น
คี่- รี่แม่น้ำคลอง ห้วยบุง ครอบเอย
ที่ ถิ่นไปแด่ดิน เตือดร้อนลำเค็ญ ฯ

๕ เป็น ยิงวิมานแห่งผู้ กุ๊กกรรม
โลกุตระ ธรรมพานา รอดไซร์
ให้ ชีวิตเกิดสำ เร็จประโยชน์ ยิ่งเอย
ผอง เหล่าชาวมนุษย์ได้ อุ่นเอื้อเชื้อศรี ฯ

๖ หล้า โลกีย์ล้วนโศกเศร้า โทรมทชุด
ได้ พึ่งพึ่งอิงพุทธ สุขแล้
พึ่ง ข้ามโอฆห้วงสุด แสนเขียว กรากเอย
พึ่ง เผ่าพันธุ์พุทธแท้ ถ่องถ้วนทิศทาง ฯ

๗ อิง อย่างแนบนบเกล้า เกลือกฤ
ไว้ บาทเบื่องพ่อครู นอบน้อม
แบบ อย่างลูกเทิดบู- ขาเขิด ขัดเอย
สุข สงบจากกิเลสย้อม สู่อ้อมธรรมคุณ ฯ

๘ อบอุ้น สุขสว่างล้ำ ธรรมวิหาร
อิมเอม ดังครองเคียงห้วงวิมาน แก่นเชื้อ
เกษม วิโมกขวิมุตติทุกกาล วิสุทธิวิสิฐ วิเศษเอย

พ่อครูว่า... นี่คือกระทู้เขา กระทู้มีตั้งแต่คำว่า “**อโศก แคร่ โลก หล้า**” เป็นคำนำหน้าในบทกวีแต่ละบาทแต่ละวรรคไปตลอดของ โคลงสี่สุภาพ ไปจนจบ มันมีกี่คำ คุณนับไปสิจะมีกี่คำก็เป็นแต่ละ วรรค ที่จะอ่านต่อไปนี่ (พ่อครูอ่านกวีและอธิบายขยายความที่ละบาท)

๑ อโศก มหาราชเจ้า	น้อมนบพุทธ
แคร่ โลกแลมวลงมนุษย์	สุดอ้าง
โลก จึ่งสงบบงามผุด	ผ่องผาด พ่อเอ๋ย
หล้า หลากล้วนสรรสร้าง	อโศกซึ่งถึงธรรม ฯ

ก็คือ ทำความไปถึงพระเจ้าอโศกมหาราชนะ ได้น้อมนำเอา พุทธนี้มา เพราะแคร่ คำว่า “แคร่ (Care)” มันเป็นคำทับศัพท์มาจาก ภาษาอังกฤษเขา เพราะ “**แคร่ โลกแลมวลงมนุษย์ สุดอ้าง**” นะ คำว่า แคร่ จะแปลว่าอะไร ก็แปลกันเองก็แล้วกัน

คุณสู่แดนธรรม .. แปลว่า ใส่ใจ ไต้ไหมครับ?

พ่อครูว่า ไม่ใช่ แคร่ มันดูแล มันลึกซึ้งนะ นัยยะสำคัญของ ความเป็นธรรมะในคำนี้ ถ้าแปลตื้นๆ ก็แปลว่า ระวัง เช่น Be careful ระวัง คือคอยระวังไว้ นิดๆ หน่อยๆ มันละเอียดลออเข้าไปลึกซึ้งมาก เลย อย่างว่าแต่มนุษย์เลย ทั้งจิตวิญญาณ แล้วจิตวิญญาณมันก็มีใน มนุษย์ และมนุษย์ทุกคนมันก็มีกรรมกริยาอีก มีทั้งพลังจิต มีทั้งที่ ต้องระวังกันตั้งแต่กาย วาจา ใจ แคร่ทางกาย แคร่ทางใจ ทางใจให้ เขาเลยนะ ต้องระวัง

“แคร่ โลกแลมวลงมนุษย์ สุดอ้าง” เราก็คแร่คนทุกคน

“โลก จึงสงบงามผุด ผ่องผาด พ่อเอ๋ย
หล้า หลากล้วนสรรสร้าง อโศกซึ่งถึงธรรม ฯ”

นี่ก็คือ โลกทั้งโลกเลย มันก็เลยถูกสร้างสรรค์ ล้วนได้รับการ
สร้างสรรค์ เพราะคนที่มีปัญญาหรือปฏิกิริยาสูง “แค่ โลกแลมว
ลมนุษย์” อย่างนี้แหละ อโศกถึงทำอย่างนี้

(พ่อครูอ่านต่อ)

๒ พร้อม กรรมดีก่อไว้ อเนกอนันต์
มวล อุปสรรคก็ตัน ถึงสู่
มนุษย์ ขนปรารถนา กัน ผันไฟ ทัวเอ๋ย
ชาติ จึงรอดรับรู้ อโศกกู้ประเทศประเทือง ฯ

ก็มาทำกรรมดีเอาไว้กัน อุปสรรคจะมากี่ตัน หนึ่งตันมีพันกิโล
อุปสรรคจะมากี่ตันก็พันกิโล อโศกสู้เต็มทีนะ ถึงสู่

อย่างอโศกนี่เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนไฟฝัน และชาติถึงรอดได้
เพราะอโศกทำการกู้ประเทศประเทือง ซึ่งมันก็เป็นคำใหญ่

คำว่า อโศกกู้ชาติ หรืออโศกเพื่่อมวลมนุษยชาติ หรือคำว่า
สามอาชีพกู้ชาติ นั้น คำว่า “กู้ชาติ” อโศกนี้ไปทำงานกู้ชาติ คนเขาก็
บอกติงมาว่าทำไมใหญ่จัง เป็นผู้ที่ทำงานกู้เขี้ยว กอบกู้ชาติเขี้ยว
อะไรอย่างนี้ เราก็ก้อ ไม่ต้องบอกว่า กู้ เราบอก “เพื่่อมมนุษยชาติ” ก็
แล้วกัน เขาก็เอา หลบเลี่ยงไป มันเป็นความที่ไม่ควรจะไปเที่ยวได้
แสดงอาการข่ม ข่มผู้อื่นนะ ข่มใคร ข่มอะไรต่ออะไรต่างๆ ก็น่า
ระมัดระวังนะ

๓ จึง เรื่องรองรุ่งรุ่ง คึงคาม

สร้าง จิตกายให้งาม สว่างได้
สา มารถอย่างแหววาม ไหลหลัง รินเอย
ธา-รา สะอาดใสเปรียบได้ ต็มใช้อเนกประสงค์ ฯ

“จึง เรืองรองรุ่งรัง ค้งคาม” ก็คือ จึงเจริญ แจ่มใส สว่างไสว
ทั่วไปหมดทั้งค้งทั้งคาม แก่บ้านเมืองค้งคามทั้งหลาย

“สา มารถอย่างแหววาม ไหลหลัง รินเอย” นะ ก็จริง นี่มันเป็น
ภาษากวี ละเอียดเลยนะ เป็นทั้งสามารถ เป็นทั้งระยิบระยับ แล้วก็
รินไหลตลอดด้วย

“ธา-รา สะอาดใสเปรียบได้ ต็มใช้อเนกประสงค์ ฯ” นะ
เหมือนอย่างน้ำเลย สะอาดใส ต็มได้ อเนกประสงค์

๔ รณ รงค์รักษาดีไท้ ไทยผอง
โภ- ค ทรัพย์ค่ากว่าทอง ไปสิ้น
คี่- รี่แม่น้ำคลอง ห้วยบุง ครอบเอย
ที่ ถิ่นไปแต่ดิน เตือดร้อนลำเค็ญ ฯ

พยายามสู้มา รณรงค์มาให้รักษาดี พยายามเทิดทูนไท้ เทิดทูน
ไทย เทิดทูนสังคมไทย ที่มีชาติ-ศาสนา-พระมหากษัตริย์ และก็มี
สิ่งที่เป็นโภคทรัพย์ มีค่ากว่าทองคำ **ไปสิ้น** มีไม่หมดไม่สิ้นไป มี
พร้อมทั้งสภาพแวดล้อมธรรมชาติ มีคิริภูเข่า มีแม่น้ำลำคลอง มีห้วย
มีบึงครบ จึงเป็นสถานที่หรือเป็นถิ่นที่มีครบพร้อม ไม่เตือดร้อน ไม่
ยุ่งยาก ไม่ลำบาก

๕ เป็น ยิ่งวิมานแห่งผู้ ฤๅกรรม

โลกุตระ ธรรมพำนำ รอดไซร์
ให้ ชีวิตเกิดสำ เร็จประโยชน์ ยิ่งเอย
ผอง เหล่าชาวมนุษย์ได้ อุ่นเอื้อเชื้อศรี ฯ

เป็นวิมานให้พวกเราอยู่ เพราะว่าพวกเราได้ทำ ได้ประพฤติ กุ
กรรม นี้ภาษากวี หมายความว่า ทำกรรมกอบกู้ความตกต่ำหรือความ
เสื่อมหรือความทุกข์ร้อน ให้ฟื้นขึ้นมา กู้ให้ฟื้นขึ้นมา ได้ถึงธรรมะ
โลกุตระ โลกุตระธรรมนี้แหละพารอด ทำให้ชีวิตสำเร็จประโยชน์ยิ่ง
ขึ้น “ผอง เหล่าชาวมนุษย์ได้ อุ่นเอื้อเชื้อศรี ฯ” พวกเราชาวมนุษย์ก็
เลยอยู่ได้อย่างอบอุ่น แล้วก็เอื้อกุลเอื้อเฟื้อ เป็นเชื้อศรีฯ ก็เป็นเชื้อ
ที่ดี เป็นสิ่งที่ประเสริฐ

๖ หล้า โลกีย์ล้วนโสภะเศร้า โทรมทชุด
ได้ พึงพึงอิงพุทธ สุขแล
พึง ขำมโสมหวังสุด แสนเขียว กรากเอย
พึง เผ่าพันธุ์พุทธแท้ ถ่องถ้วนทิศทาง ฯ

ทั้งโลกเขานี้ ล้วนแต่ลำบาก ทั้งโทรม ทั้งทชุด ทั้งโสภะ ทั้งเศร้า
กันทั่วโลก และยิ่งขณะนี้ ตะวันออกกลางก็ตาม แม้แต่ในยุโรปนี้ก็
เถอะ ก็ยังเดือดร้อน หรือทางเอเชียแถบทางเหนือนี้ก็เถอะ ยัง
ลำบาก คือรบราฆ่าฟัน มันไม่รู้สัจธรรม มีเรื่องที่รุนแรงโหดร้ายอะไร
ๆ กัน เขาก็ไม่เข้าใจ แทนที่จะต่างคนต่างพึ่งกัน เสียสละกัน แต่ไม่
มีแต่จะเอาชนะคะคานกันและก็เหี้ยมโหดกัน ซึ่งมันก็เป็นอวิชชา ที่
มันจริง ไม่รู้จะไปทำอย่างไรกับเขา เขาไม่เข้าใจ มัน
อำนาจบาตรใหญ่ของเขา มันจะต้องเอา จะเอาชนะ มันต้องเป็น

พวกเราก็เป็นตัวอย่าง มันไม่ใช่เราทำเพื่อไปอวดอ้างเป็นตัวอย่าง แต่เราทำเพราะว่ามันเป็นสัจธรรมที่ยิ่งใหญ่ ที่คนที่สังคมฟังได้ฟังมี เพราะฉะนั้น พวกเราสบายใจได้เลย ได้มาแล้วมันก็เป็นของเรา สงบเสงี่ยมของเรา ไม่ได้ไปเบ่ง ไม่ได้ไปข่ม ไม่ได้ไปอวดอ้าง อันนี้แหละเหมือนพูดแก้ตัว เป็นกรรม ไม่ได้อวดอ้างนะแต่บอกเพราะอยากให้เห็น อยากให้ฟัง อยากให้มารู้ อยากให้มาดู มันดีจริงๆ นะ คนและสังคมดีๆอย่างนี้ ให้มาดูมาสัมผัสกันจริงๆให้ถึงเนื้อถึงจิตวิญญาณเลย

หล้า-ได้-ฟัง-ฟัง กระจุก 4 คำหานี้ก็ชัดเจน โลกหล้าเขามันแยก็ได้ฟังฟังพุทธนี้ จะบอกว่า อิงสุข หรือว่ามาฟังสุข เอาก็ดี ก็เป็นทุกข์ สุข โศกเศร้ากันนั้นนะ

“ฟัง ข้ามโอฆห้วงสมุทร แสนเขี้ยว กรากเอ๋ย” ได้ฟัง ได้ข้ามโอฆสงสาร ซึ่งโอฆสงสารนี้มันก็สุดแสนจะ เหมือนกระแสน้ำเขี้ยวพัดพาคนตก หัวหกกันขวิดกัน ทุกข์ร้อนกัน เพราะฉะนั้นคนใดได้มาฟังฟังเผ่าพันธุ์พุทธแท้ๆ ผ่องถ้วนทิศทาง เอาให้ครบ

๗ อิง อย่างแนบแนบเกล้า	เกลือกฤ
ไว้ บาทเบื่องพ่อครู	นอนน้อม
แบบ อย่างลูกเห็ดบู-	ขาเขิด ชัดเอ๋ย
สุข สงบจากกิเลสย่อม	สู่อัมมธรรมคุณ ฯ

อิงกันอย่างสนิทเนียน อย่างเทิดทูนเลย เอานบเกล้า ยกขึ้นสู่ใส่เกล้า เกลือกฤก ไปทางดำเลย ตีนใต้บาทไปเลย

“ไว้ บาทเบื้องพ่อครู นอบน้อม” อ้อ! ต่อมา จากที่นี้กว่า พูดถึง
อิงโอสี่ที่เป็น เทิดทูนคุณธรรมนะ ในบาทต่อมาบอกว่า มาก
อาตมา วางจันเถอะ เอาละ ผ่านไป ยกอาตมาไว้ ก็เป็นสำนวน

“แบบ อย่างลูกเทิดบู- ชาเชิด ชัดเอย” ทำอย่างทีลูก
ทั้งหลายเทิดทูนบูชาพ่อ

“สุข สงบจากกิเลสย่อม สู่อ้อมธรรมคุณ ฯ” นะ ก็ได้เป็นอยู่สุข
กัน ที่ได้เลิกจากกิเลส สงบจากกิเลสไป สู่อ้อมธรรมคุณ

๘ อบอุ้น สุขสว่างล้ำ ธรรมวิหาร
อิมเอม ตั้งครองเคียงห้วงวิมาน แก่นเชื้อ
เกษม วิโมกขวิมุตติทุกกาล วิสุทธิวิสิฐ วิเศษเอย
ใส สะอาดสุวิเวกเอื้อ เอกสลังทางพุทธ ฯ

ได้อบอุ้น ได้สุขสว่าง “อิมเอม ตั้งครองเคียงห้วงวิมาน แก่น
เชื้อ” “ใสสะอาดเต็มคำเต็มวรรคเลยนะ เพิ่มขึ้นมาหลายคำ

“เกษม วิโมกขวิมุตติทุกกาล วิสุทธิวิสิฐ วิเศษเอย
ใส สะอาดสุวิเวกเอื้อ เอกสลังทางพุทธ ฯ”

จบด้วยแม่กดด้วยนะ พุทธ ตัวสะกดแม่กด เรียกว่า จบจัตเลย
จัตตุตเลยนะ ก็ไม่ต้องขยายความ ภาษากวีก็ใช้ได้

คณะสงฆ์เมืองไทย ใครได้ดอกไม้พลาสติก ใครได้มูลสูตร 10

อีกกริชของ อโศก สัมปรังโก เดียวจะอธิบายเรื่องที่คงจะพาดพิง
ไปถึงอันนี้ ชื่อบทกริบทนี้ก็คือ “ผู้ต้องการแก่นธรรม 5” เอามาจาก
จุฬาสาโรปมสูตร (พตปฎ. เล่ม ๑๒ "จุฬาสาโรปมสูตร" ข้อ ๓๕๕-๓๕๙)

ผู้ต้องการแก่นธรรม ๕ (จุฬาสาโรปมสูตร)

อันลาก สักการะ	อีกวาทะ สรรเสริญไชร์
นั้นเปรียบ ดังกิ่งใบ	สุดจักไร้ ความสำคัญ
สะเกิด-ไม้สัถธา	เทียบศิลาหา ได้ยืนยัน
ยอยก ผู้ยึดมั่น	ศิลปรัตน จาริตนอ
ผู้ทรงสมาธิ	ก็ยังมิ สำคัญพอ
เปลือกไม้ ที่ใช้ก่อ	เปลวไฟบ่ สู้ขี้ขี้
ญาณะ ทัสสนะ	ก็ใช่จะ สุดสำคัญ
กระพี-ไม้ที่พัน	รอบแก่นท่าน ทรงเปรียบแล
เจโต วิมุตตินั้น	สุดสำคัญ ยิ่งจริงแท้
เปรียบดัง แก่นไม้แล	เทียบเนื้อแท้ พระสัทธรรม
ดูกร ชนชาวพุทธ	อันวิมุตติ ทรงค่าล้ำ
อย่าหลง โลกธรรม	ที่พาต่ำ บ่เจริญ
	อโศก สัมปวงโก

๙ พ.ย. ๖๖

(พ่อครูอ่านแต่ละบทและอธิบายขยายความ)

พ่อครูว่า... ลากสักการะและคำสรรเสริญเยินยอ ท่านเปรียบดัง กิ่งใบดอกผล ซึ่งมันสุดจะไร้ความสำคัญ คือมันไม่มีความสำคัญอะไรเลย

ท่านเทียบต้นไม้ทั้งตนกับธรรมชาติของท่าน ดอกใบผลงามอร่าม สดสวย คนก็หลง ก็มกมายอยู่แค่นั้นแหละ นกกาสัตว์อาศัยอยู่กินอยู่ อย่างนั้นแบบโลกีย์ เป็นธรรมชาติของโลกีย์ ธรรมชาติสัตว์ก็ดี คนก็ดี

ใครก็ดี ก็จมอยู่แค่นั้น จมมวงายอยู่กับใบดอกลูกนี้ คนที่ยังไม่มี ปัญญา ก็ยึดติดอยู่แค่นั้น พระพุทธเจ้าท่านสอนอย่าให้ไปหลงใบ ดอกลูกอยู่เลย ถ้าจะเอาแก่นของไม้จริงๆ ก็อย่าไปหลงอยู่แค่นั้น

“**สะเก็ด-ไม้สัดถา เทียบศีลหา ได้ยืนย่น**” (จากใบดอกลูก) ไล่ลง มาอย่างแย่สุดท่านก็บอกว่า เป็นสะเก็ดของต้นไม้ มันมีเปลือกแล้วก็มี สะเก็ดเกาะอยู่ “**สะเก็ด-ไม้สัดถา**” สัดถาคือคำสอนของ พระพุทธเจ้า สะเก็ดไม้เทียบกับศีล ในยุคนี้ จะหาศีล โดยเฉพาะจาก คณะใหญ่ศาสนาพุทธกระแสหลัก จะหาได้ยาก

“**ยอยก ผู้ยึดมั่น ศีลพรตชั้น จาริตนอ**” ก็ไปยกยกกันอยู่แค่ผู้มี ศีลแบบจาริตประเพณี อันนี้ก็ซับซ้อนลึกซึ้งอยู่ ถ้าไม่ขยายความก็คง เข้าใจไม่ได้

เรามีศีลกันในประเทศไทยศาสนาพุทธทุกวันนี้ มีศีลกันแค่เป็น จาริตประเพณี ยึดถือตามๆกันมา ไปถือศีลแล้วก็ไปได้ศีล ถ้าซื้อ ง่ายๆแค่ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ผิดแผ้วเขาเมียใคร ไม่พูดปด ไม่ ดื่มสุรา ศีล 5 แต่ไม่ได้เข้าไปถึงเนื้อพฤติกรรม ไม่เข้าไปถึงเนื้อจิต วิญญาณ ถือศีลแล้วขัดเกลากิเลสไปให้เกิด **อานิสงส์ 10 ประการ**

อานิสงส์ 10 ของศีล

- 1. อวิปฏิสาร (ความไม่เดือดร้อนใจ)**
- 2. ปามุขชะ - ปราโมทย์ (มีความยินดี)**
- 3. ปีติ (ความอิมเอมใจ) .**
- 4. ปัสสัทธิ (สงบระงับจากกิเลส)**
- 5. สุข (แบบไม่บำเรอตน คือ วุฒสมสุข)**
- 6. สมาธิ (จิตมั่นคง)**
- 7. ยถาภูตญาณทัสสนะ (ความรู้ยิ่งในความจริง) . .**

8. นิพพิทา (เบื่อหน่าย) .

9. วิราคะ (คลายกิเลส)

10. วิมุตติญาณทัตตสนะ (ปัญญาารู้แจ้งเห็นจริงในนิพพาน)

(กัมมัตถยสูตร พตฎ. เล่ม 24 ข้อ 1 , 208)

พอครว้า... อานิสงส์ 10 ประการ มี อวิปฏิสาร ปามุขชะ ปิติ สุข มีพวกนี้ โละมา 10 ชั้นจนถึงวิมุตติญาณทัตตสนะ เขาไม่มีเลย ศีลของ เขากันแค่กายวาจา ไม่ให้ประพฤติดิตตามศีล ก็พาชื้ออยู่แค่นี้ มันไม่ เป็นไปอย่างเป็นอิทัปปัจจยตา คือ ศีลแล้วปฏิบัติบ่อดนบกปฏิบัติ 3 ก็จะเกิดสังกรรม 7 เกิดฉาน 4 เกิดวิชชาอีก 8 สมบูรณ์แบบ ซึ่งเป็น ปฏิสัมพัทธ์ซึ่งกันและกันตั้งแต่ต้นจนปลาย ศีลก็ถึงวิชา ขัดเกลา กัน ๆๆ เจริญขึ้นไปจนถึงวิมุตติเลย เขาไม่เป็นเลย ไม่มีอันนี้เลย จึงมี แต่แค่ศีล ตัดไว้ได้แค่กาย วาจา ประพฤติชื้อ เขาก็ได้นะได้อยู่บ้าง แต่มันไม่มีทางจะบรรลุธรรม นี่คือความลึกซึ้ง

"ผู้ทรงสมาธิ ก็ยังมี สำคัญพอ" ที่นี้ผู้ทรงสมาธิ สมาธิก็ไม่ถูก ต้อง ไม่สำคัญพอ "เปลือกไม้ ที่ใช้ก่อ เปลวไฟบ่ สู้งี้ขึ้น" สะเก็ด แล้วถัดเข้าไปก็เปลือก ศีลคือสะเก็ด สมาธิก็คือเปลือก เพราะฉะนั้น ไปได้เปลือกมากก็ไม่ได้เป็นท่าเลย เอามาทำเปลวไฟสู้งี้ขึ้นก็ไม่ได้ นี่เขาเปรียบเขา อโศก สัมปรังโกเขาเขียน

"ญาณะ ทัตตสนะ ก็ใช้จะ สุดสำคัญ" ญาณทัตตสนะก็ตาม ก็ไม่ได้ เรื่องอะไร "กระพี-ไม้ที่พัน รอบแก่นท่าน ทรงเปรียบแล" ท่าน เปรียบเหมือนกะพินะ"ญาณทัตตสนะ"นี้ ก็ไม่ได้เรื่องอะไรเหมือนกัน

“เจโต วิมุตตินั้น สำคัญ ยิ่งจริงแท้” ยิ่งวิมุตติ เป็นเจโตวิมุตติ
“เปรียบดัง แก่นไม้แล เทียบเนื้อแท้ พระสังฆธรรม” ยิ่งวิมุตตินี้
เข้าไปถึงแก่นเลย

“ดูกร ชนชาวพุทธ อันวิมุตติ ทรงค่าล้ำ
อย่าหลง โลกธรรม ที่พาต่ำ บ่เจริญ”

ก็พูดไปอีก ก็ไปว่าเถรสมาคมที่เป็นตัวอย่างอยู่นี้แหละ ศาสนา
พุทธกระแสหลักก็จมกันอยู่กับลาภสักการะสรรเสริญเยินยอ
เป็นสุข ได้แค่โลกีย์ได้แค่ใบดอกผลอันงามดอยอยู่นั้นแหละ
วิจารณ์ไปแล้วเมื่อคำว่า แม้แต่ศีลก็ไม่สัมมาทิฐิ สมาธิก็ไปนั่ง
หลับตาเอา ปัญญาก็เป็นเรื่องตรรกะ เป็นเรื่องของความรู้ผิวเผินข้าง
นอก ไม่ได้เข้าเนื้อเข้าหนัง ไม่ได้เข้าถึงแก่นถึงสาระอะไรของความ
เป็นปัญญาเลย

อาตมานั้นเขียนปัญญา 8 ขยายความไปถึงเล่ม 2 เล่ม 3 แล้ว
อ่านกันให้ตาเหลือกตาลานก็แล้วกัน ไม่รู้จะพูดยังงี้แล้ว พยายาม
จะขยายให้ละเอียด ให้มันง่ายเหมือนหงายของทีคิดว่า อาตมาก็
พยายามใช้ความสามารถที่จะทำ ก็นำเสนอสารจริงๆ ศาสนาพุทธยุคนี้
พูดไปแล้วคนเขาก็หาว่าอาตมานี้ไปชม ไปยกตนข่มท่าน ไปทำ
อะไรที่ แหม!

คือเขาเข้าใจไม่ได้ เขาก็ไปหลงเลอะเทอะ เป็นต้นไม้พลาสติก
ที่เขาหลงอยู่ทุกวันนี้ แม้เขาหลงดอกใบอะไรพวกนี้ แล้วต้นไม้ที่
เขาหลงอยู่นั้น ใ้ดอกใบเป็นของปลอม เป็นต้นไม้พลาสติก
โอ้โฮ ต้นไม้พลาสติก เดียวขยายความ

คนยุคนี้ม่งาย หลงใหลว่าเป็นเมืองเจริญ เป็นเมืองใหญ่ เตอ-
เรวัต พุทธินันท์ แต่งเพลงเอาไว้ มี 2 เพลง วันนี้เดี่ยวเปิดให้ฟัง เต้
อดตายไปแล้วละ แต่งไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ 28, 29 มั้ง

เพลง “เมืองใหญ่เมืองนี้” เพลงหนึ่ง กับอีกเพลงหนึ่ง “ดอกไม้
พลาสติก” เอาลองเปิดดูฟังกันดู (เปิดเพลง)

(เนื่องจากเพลงสงวนลิขสิทธิ์ ท่านสามารถค้นหาเพื่อรับชมได้ในยูทูบ พิมพ์คำว่า
“ดอกไม้พลาสติก เต๋อ เรวัต” และ “เมืองใหญ่เมืองนี้”)

เนื้อเพลง ดอกไม้พลาสติก - เต๋อ เรวัต พุทธินันทน์

เพลง : ดอกไม้พลาสติก

ศิลปิน : เต๋อ เรวัต พุทธินันทน์

เวลาดู ดอกไม้ปลอมๆ

บางดอก ดูสวยเกินใคร

ดูๆไป มันไร้คุณค่า

เพราะว่าเป็นพลาสติก

ถึงแต่งเติม สีเข้าไป

ไม่จับใจ เหมือนของจริง

เวลาดู ผู้หญิง บางคน

ที่แต่งเติม

สวยเพียงอย่างเดียว

ใครๆเจอ ก็เหลียว มอง

เพราะ หน้าตา และรูปร่าง

อาจจะสวยจริง แต่เสียดาย

ที่หัวใจ ไม่สวยเลย

หลายๆ คนไม่รู้

ไม่เคยลอง คิด

แท้ๆ เธอก็เหมือน

ไม่มีชีวิต

คิดๆ ดูจะเห็น เธอเป็นเพียง
ดอกไม้ พลาสติก
ถึงสวยก็ทำ ด้วยพลาสติก
ฮึ่ม...พลาสติก
จึงเป็นเพียงสิ่งปลอมๆ
ดอกไม้ พลาสติก
ถึงสวยก็ทำ ด้วยพลาสติก
ฮึ่ม...พลาสติก
จึงเป็นเพียงดอกไม้ปลอม
.ของแท้ ดูก็ครึ่ง ก็ดูดี นะ
.ของแท้ มีชีวิต ชีวดี นะ
.ของแท้ แม่ไม่สวย ก็ดูดี
แต่ดอกไม้ พลาสติก
ถึงสวยก็ทำ ด้วยพลาสติก
ฮึ่ม...พลาสติก
จึงเป็นเพียงสิ่งปลอมๆ
ดูๆไป เธอนั้น ก็มีเพียง
แต่ความสวย ที่แต่งเติม
เป็นคนเดิม คนที่ไม่
เคยมี จิตใจ ให้ ใครๆ
อาจจะสวยจริง แต่เสียดาย
ที่หัวใจ ไม่สวยเลย
หลายๆ คนไม่รู้
ไม่เคยลอง คิด
แท้ๆ เธอก็เหมือน

ไม่มีชีวิต

คิดๆ ดูจะเห็น เธอเป็นเพียง

ดอกไม้ พลาสติก

ถึงสวยก็ทำ ด้วยพลาสติก

ฮึ่ม...พลาสติก

จึงเป็นเพียงสิ่งปลอมๆ

.ของแท้ ดูก็ครึ่ง ก็ดูดี นะ

.ของแท้ มีชีวิต ชีวาคี นะ

.ของแท้ แม้ไม่สวย ก็ดูดี

แต่ดอกไม้ พลาสติก

ถึงสวยก็ทำ ด้วยพลาสติก

ฮึ่ม...พลาสติก

จึงเป็นเพียงสิ่งปลอมๆ

_เพลง เมืองใหญ่เมืองนี้ โดย เต๋อ เรวัต

เมืองใหญ่เมืองนี้

เมืองดีของคนเมือง

เห็นความรุ่งเรือง

เห็นคนเมืองล้นมากมาย

เมืองใหญ่เมืองนี้

เมืองดีของใครใคร

ทั้งที่คนมากมาย

ดูดูไปเหมือนไร้ผู้คน

มองดูเปลือยเปล่า

คนเดินมาแล้วเดินไป
คนเดินเป็นใคร
ไม่รู้จัก
ไม่ทักทาย
สายตาที่เห็น
เห็นเพียงผ่านไป
ไร้คนเข้าใจ
ไม่มีใครเห็นความเป็นคน
เมืองใหญ่เมืองนี้
เมืองดีของใครใคร
ทั้งที่คนมากมาย
ดูดูไปเหมือนไร้ผู้คน
คนคงลืมไป
ลืมมองใจให้เห็นคน
คนจึงลืมคน
ใครหมองหม่น
ก็ทนไป
สายตาที่เห็น
เห็นใครต่อใคร
เห็นคนมากมาย
แต่ในใจเหมือนไม่มีคน
เมืองใหญ่เมืองนี้
เมืองดีของใครใคร
ทั้งที่คนมากมาย
ดูดูไปเหมือนไร้ผู้คน

เมืองใหญ่เมืองนี้
เมืองดีของคนเมือง
เห็นความรุ่งเรือง
เห็นคนเมืองล้นมากมาย
เมืองใหญ่เมืองนี้
เมืองดีของใครใคร
ทั้งที่คนมากมาย
ดูดูไปเหมือนไร้ผู้คน

พ่อครูว่า... โอ้โฮ ขนาดโกด้าลงท้ายยาวชะ นีก็ของเก่า ปี 2528 2529 จัดจำหน่ายปี 2530 ก็เพลง 2 เพลง เมืองใหญ่เมืองนี้ กับดอกไม้พลาสติก ความหมายของมันก็คือเป็นเมืองใหญ่ เมืองใหญ่ คนมากมาย แต่ในเนื้อความเขาก็ว่าไปตามความก็พอเข้าใจ มันไม่ได้ยาก ไม่ได้ลึกอะไรเกินไป แต่มันเริ่มมีอะไรต่ออะไรขึ้นมาในเมืองไทย ตั้งแต่ พ.ศ. โนน 28-29 มา

แสดงให้เห็นว่าในศิลปะหรือในดนตรีการอะไรพวกนี้ ก็เริ่มมีอะไรไขพวกนี้ขึ้นมา ให้เห็นว่าคนเราไปหลงดอกไม้พลาสติก ดอกไม้พลาสติกที่พูดผ่านไปแล้วเมื่อกี้นี้เป็นต้นไม้พลาสติก ที่เปรียบเหมือนศาสนาพุทธเป็นแค่ดอกพลาสติก แล้วก็ตามคำตรัสพระพุทธเจ้า ก็หลงแค่ดอกใบผลอะไรงามอยู่ข้างบนต้น ยอด แต่หารู้ถึงแก่นถึงเนื้อถึงราก ไม่รู้เรื่อง หารู้เรื่องของสิ่งที่มันควรจะเป็นฐานต้น สิ่งที่จะก่อเกิดเป็นผล แล้วไปเป็นผลปลอมอีกต่างหาก นอกจากจะแค่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ใน จุฬาสาโรปมสูตร และใน มหาสาโรปมสูตร ด้วย

เขามีความยินดี ผู้ที่มีความยินดีมุ่งมั่น ผู้ที่รู้ณะ ผู้ที่หลงระเรีงก็
ว่าไปเถอะ คนมาบวชแล้วมาทำงานศาสนาด้วยก็หมายถึงคนที่มีค
ความยินดีที่จะพยายามมาเอา แก่นเนื้อแก่นแท้ของศาสนา เขามีค
ความยินดี มีความดำริเต็มเปี่ยมในลาภ แต่เขาไปยินดี ไปเต็มเปี่ยมอยู่
ในลาภและความสรรเสริญ คือลาภสักการะ เขาย่อมยกตนข่มผู้อื่น
แน่นอน ได้ลาภได้ยศได้สรรเสริญก็ข่มผู้อื่น เป็นธรรมชาติของเขา
ยืดยั่นเลย

อย่างมหาระเบบ เป็นเจ้าคุณ สุดท้ายดูเหมือนจะเป็นเจ้าคุณ
ชั้นเทพที่เสียชีวิตไปแล้วนะ นีรบราฆ่าพันอาดมาอย่างหนักเลย เขา
ก็บอกว่าเขานี้แหละ โพธิรักษมีอะไร เขานี้เป็นเปรียญ 6 นะ เป็น
เจ้าคุณนะ อะไรอย่างนี้ โพธิรักษมีอะไร ก็พูดอย่างนี้มันก็ข่ม เขาก็
ทำจริง ๆ

หลงลาภสักการะสรรเสริญ ก็ให้เห็นคนอื่นด่ำมีศักดิ์ดำน้อย
ภิกษุอื่นมีศักดิ์ดำน้อย เขาจะมัวเมาถึงความประมาท นี่ก็ขอพูด
เต็มๆก็แล้วกัน อย่าหาว่าไปพูดว่าเลย มหาระเบบ หรือ เจ้าคุณ
โสภณคณาภรณ์ ดูเหมือนจะสูงเป็นชั้นราช ดูเหมือนจะสิ้นชีวิตตอน
เป็นชั้นเทพหรือยังใจ เจ้าคุณมหาระเบบ พรหมพันธุ์ เขาย่อมมัวเมา
ถึงความประมาท เพราะลาภสักการะและความสรรเสริญนั้น เมื่อเป็น
ผู้ประมาทแล้วย่อมอยู่เป็นทุกข์ แต่เขาไม่รู้สึกรู้ทุกข์หรือ ไม่ต้องไป
พูดเลย ไม่รู้จักอริยสัจตรงนี้หรอก

(เนื้อความใน มหาสารโฆปมสูตร พตปฎ. เล่ม 12 ข้อ 347)

*เขามีความยินดี มีความดำริเต็มเปี่ยมในลาภและความสรรเสริญ
เขาย่อมยกตนข่มผู้อื่นว่า เรามีลาภสักการะและความสรรเสริญ ส่วน
ภิกษุอื่นนอกนี้ไม่ปรากฏ มีศักดิ์ดำน้อย.*

เขาย่อมมัวเมา ถึงความประมาท เพราะลางสังการะและความ
สรรเสริญนั้น เมื่อเป็นผู้ประมาทแล้วย่อมอยู่เป็นทุกข์

เปรียบเหมือนบุรุษผู้มีความต้องการแก่นไม้ แสวงหาแก่นไม้
เที่ยวเสาะหาแก่นอยู่ เมื่อต้นไม้ใหญ่มีแก่นตั้งอยู่ ละเลยแก่น
ละเลยกระพี้ ละเลยเปลือก ละเลยสะเก็ดไปเสีย ตัดเอากิ่งและใบ
ถือไป สำคัญว่าแก่น.

มหาสารโปมสูตร ล.๑๒ ข.๓๔๗

ศีลเป็นสะเก็ด สมาธิเป็นเปลือก ปัญญาเป็นกระพี้ ภูมิเป็นแก่น
ดอกใบผลเป็นลางสังการะสรรเสริญ

พอครว้า... เปรียบเหมือนบุรุษผู้ต้องการแก่นไม้ มาบวชนี้ มา
ต้องการแก่นไม้ ต้องการนิพพาน ต้องการภูมิ แสวงหาแก่นไม้
เที่ยวเสาะหาแก่นอยู่ เมื่อต้นไม้ใหญ่มีแก่นตั้งอยู่ ก็ไม่เอา ละเลย
แก่น ละเลยกระพี้ ละเลยเปลือก ละเลยสะเก็ด ละเลยหมด ศีล
สมาธิ ปัญญา ภูมิ ละเลยหมด ตัดเอาแต่กิ่งใบดอกผลถือไป สำคัญ
ว่าแก่น อย่างนี้แหละ

สิ่งที่เอามายืนยันเหล่านี้ไม่ใช่เอามาซ้ำเติม ไม่ใช่เอาตมาจะเอา
มาพูดเพื่อซ้ำเติม แต่พูดเพื่อให้เห็นความจริง อาตมาก็ทำงานมา
จนกระทั่งทุกวันนี้ก็ จะว่าปลงอายุสังขารก็ปลงแล้ว ก็ว่าคงอยู่ไป
อีกไม่นานเท่าไร เพราะวาสังขาร โอ้โฮ ต่ออายุนะ ก็ไม่พูดต่อแล้ว
มันก็พากเพียรไป มันก็ไม่เท่าไรหรอก จำเป็นต้องพูดให้ชัดๆ พูด
ให้ครบๆพูดให้หมดๆ ไม่ได้ต้องการไปอวดตัวอวดตน เบ่งข่มหรือว่า
ไปทำอะไรรตออะไรที่เรายิ่งใหญ่อะไร..ไม่ใช่

เพื่อเห็นว่า เสียหายผู้ที่จะมาบวชแล้วก็มาทำงานศาสนา จริงๆ
แล้วที่มาทำงานศาสนา มาบวช แต่จริงๆแล้วไม่เอาจริง นอกจากไม่

เอาจริงแล้ว เอาละ ไม่มีคนสอนสัมมาทิฐิ เพราะในหมู่ใหญ่ไม่
สัมมาทิฐิ อันนี้ไม่ได้พูดเล่น โพธิรักษ์สัมมาทิฐิ หมู่ใหญ่ไม่
สัมมาทิฐิ หมู่ใหญ่จึงมาย้ายโพธิรักษ์ใจ อาตมาไม่ได้โกรธนะ
ไม่ได้โกรธเคือง แต่เห็นใจสงสาร เหมือนพ่อเห็นลูก ลูกมัน
โกรธ มันเป็นเด็ก มันก็มาทูปตีพ่อ อาตมาจะไปโกรธลูกได้
อย่างไร เพราะมันไม่เพียงสามันไม่รู้เรื่อง ก็เห็นอย่างนั้นจริงๆ
เห็นเถรสมาคม เห็นเจ้าคุณโสภณคณาภรณ์หรือมหาระแบบนี้ก็ตาม
_สู่แดนธรรม... ท่านได้ถึงขั้นขั้นพระธรรมครับ พระธรรมเมธา
ภรณ์ครับ

พ่อครูว่า... อ้อ ไม่ถึงขั้นเทพ ท่านเสียที่ชั้นธรรม มหาระแบบ
แม้แต่ ขอรภัยเถอะถ้ากล่าวพาดพิงไปถึง ท่านสมเด็จพุทธ
โฆษาจารย์หรือท่านมหาประยุทธิ์ก็ตาม ก็น่าเห็นใจท่าน อาตมาว่า
ท่านไม่ได้แกล้งนะ ท่านรู้เท่าที่ท่านรู้ แล้วท่านก็ทำอย่างจริงใจ
ท่านรักศาสนานะ ไม่ใช่ท่านไม่รัก แต่ศาสนาของท่านที่ท่านรักมัน
ยังมีจลาทิฐิ มันยังไม่สมบูรณ์แบบ จึงมาเข้าใจผู้สัมมาทิฐิผิด
ว่าเป็นผู้ผิด แล้วท่านนึกว่าตัวเองสัมมาทิฐิ ก็มันชัดเจน มันแย้ง
ชัดเจนกัน ป่านนี้ท่านจะได้คิดได้สำนึกได้เข้าใจหรือเปล่าก็ไม่เห็น
สัญญาณส่งมา แต่ก็เห็นใจเหมือนกัน มันก็คงจะยาก มันน่าจะอายุที่
จะมายอมรับชะตตรงนี้

ที่จริงการปลงอาบัติด้วยการยอมรับความผิดของตัวเองมัน
เป็นความเจริญ ถ้าทำเสียได้มันก็เจริญแน่นอน แต่ถ้าปกปิด
หมักหมมเน่าในมันจะเสียหาย อันนี้พระพุทธเจ้าท่านสอนไว้หมด
แล้วท่านสมเด็จฯ ก็เป็นปราชญ์เอก ไม่ต้องไปสอนจะเข้ว่าอย่า
หรงกนะ ก็พูดสัจจะนะ

อาตมาพูดสัจจะไป ก็ขอภัยเถอะ ขอพูดเถอะ อาตมาอายุ 90 แล้วเนาะ อย่างที่พูดไปแล้วจะบ่นไปอีก พวกคุณก็อาจจะไม่สบายใจว่ามันใกล้จะตายก็ไม่น่าจะพูดอะไรมากหรอก ก็ขอพูดไปด้วยสัจจะความจริง ถ้าอาตมาตายเสียแล้วก็ไม่ได้พูดความจริงอันนี้

ขออย่าอีกว่า อาตมาพูดจริง ยุคนี้นั้นเสื่อม ตามที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสพยากรณ์ไว้ว่าเป็นยุคเสื่อม เสื่อมจากโลกุตระธรรม แล้วคำว่าโลกุตระธรรมนั้นแหละธรรมะของพระพุทธเจ้า ถ้าโลกียะชะนั้นก็ไม่ใช่ มันก็มีระดับดีของโลกียะไม่ใช่ว่าไม่มี แต่ถึงแม้จะเป็นระดับดีของโลกียะ มันก็ไม่ใช่ธรรมะของพระพุทธเจ้า เพราะธรรมะของพระพุทธเจ้านั้น มันทวนกระแสโลกียะ มันทิ้งโลกียะด้วยซ้ำ เห็นไหม อันนี้แหละมันยิ่งใหญ่ตรงนี้ ตรงที่ทวนกระแส

ตรงที่ทวนกระแส ที่อาตมาได้เริ่มมาบ้างแล้วที่อธิบายในเรื่องโลกทั้งโลก ตั้งแต่หมอดู จนกระทั่งถึงนักวิทยาศาสตร์ นักดาราศาสตร์ ทั้งปราชญ์เอกทั้งหลายแหล่ ศาสตราก็ตาม ล้วนแต่อยู่ตามกระแสของจักรวาล กระแสของโลก กระแสของมหาเอกภพ เวียนจากซ้ายไปขวา ๆ ทั้งนั้นและทั้งนั้น

มีแต่พระพุทธเจ้าเท่านั้นแหละเวียนจากขวากลับมาซ้าย จึงมาเจออดีต จึงมาเจอศูนัย์ จึงมาเจอวิบาก จึงเจออดีตและจึงรู้อนาคต จึงรู้ปัจจุบัน นี่ก็ค่อยๆอธิบายไป กล่าวถึงพวกนี้ก่อนวันนี้ก็คงลงลึกยังไม่ได้ ขอขยายความอันอื่นไปก่อน

เพราะฉะนั้นก็เลย มันไม่เข้าใจจริงๆ ก็หลงเพลิดไป ก็เลยกลายเป็นศาสนาดอกไม้พลาสติก ทั้งๆที่หลงดอกไม้ผลนั้นนะมันก็ผิดแล้ว แถมเป็นพลาสติกอีกต่างหาก โอ้ เมืองใหญ่เมืองนี้ เอาละถึงแม้จะเป็นเมืองไทยเมืองเล็กก็เถอะ โดยโวหารว่ามันเป็นเมืองใหญ่เมืองที่

มันเจริญงอกงามนี้ ทำไมผู้คนถึงเป็นอย่างนี้กันไปหมด ไม่รู้จักสัจจะ เหมือนคนไม่รู้เรื่องราว เหมือนคนโง่คนอะไรต่ออะไรไปนี้ สิ่งที่ดีที่งามกลับไม่รู้ ไปหลงสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม อย่างนี้เป็นต้น

ซึ่งความเข้าใจระดับเตอ เรวัต พุทธินันท์ เขาก็เข้าใจของเขา ก็แสดงออกมา สื่อออกมาอย่างนี้ เป็นต้น ซึ่งอาตมาเองสื่อออกไป ก็ขอขยายความเพิ่ม

คำว่า “เมืองใหญ่” ก็คือคุณธรรมใหญ่ คุณธรรมใหญ่ก็คือโลกุตระธรรม มันเปรียบเหมือนยอดปิรามิด มันมีคนไม่มากหรอก ใหญ่ในเรื่องของสัจธรรม มันไม่ได้ใหญ่ในรูปธรรม มันก็ต้องมีจำนวนน้อยเป็นยอดพีระมิดอยู่แน่นอน อาตมาก็ย้ายยืนยืนมานานหลายครั้งหลายคราว

ในโลกยุคนี้ที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่าเสื่อม แม้แต่ในแดนพุทธเอง เมืองพุทธเอง อย่างเมืองไทย โลกยกให้เป็นจุดศูนย์กลางพุทธศาสนาเลยนะเมืองไทย หมูใหญ่เขายังเป็นแค่นั้น ขนาดนั้นโลกยังยอมรับเลย แต่จะให้โลกที่เป็นเทวนิยมข้างนอกเขามาเข้าใจโลกุตระนั้นนะหรือ เมีนเสียเถิดอย่าคิดถึง เพลงเขาไม่ได้ว่าเมีนเสียเถิดหรอก เขาว่าลืมเสียเถิดอย่าคิดถึง

เมีนเสียเถิด เพราะคนไทยที่โดยเฉพาะที่เป็นชาวพุทธ เป็นกระแสหลักสิ จะต้องยอมรับ จะเป็นผู้รับก่อน คนก็ต้องเอามวลปริมาณ เพราะชาวพุทธเองยังไม่ยอมรับโลกุตระ แต่ก็อย่างว่าน่าเห็นใจเพราะเขาไม่รู้ พูดแล้วมันซับซ้อนหลายชั้น เขาไม่มีเจตนาเลวร้ายหรอก เจตนาดีด้วย แล้วเขานึกว่าอาตมาจะทำลายศาสนานึกว่าเป็นกบฏ นึกว่าเป็นผู้ทำลาย นี่อาตมาพูดได้เพราะทำงานมา 53 ปีแล้ว

ดี โชคดี ที่อาตมาพูดแล้วพูดอีก ที่ยังมีพระไตรปิฎกเล่มนี้
แม้แต่คำเดียวกันอธิบายภาษาเดียวกัน คำเดียวกันกับของ
พระพุทธเจ้า อธิบายกันคนละนัยยะก็ตาม แล้วใครละนัยยะไหนที่มัน
ถูกต้อง

เช่น อธิบายคำว่ากาย คำว่าบุญ คำว่าสมาธิ คำว่าฌานอะไร
พวกนี้เป็นต้น คำว่านิโรธ หรือคำว่าปฏิบัติ อย่าไปหลับตา หลับตา
นั้นมันไม่มีเข้าๆออกๆฌาน ของศาสนาพุทธนั้นมันไม่ต้องเข้าต้อง
ออกหรือทำฌาน อะไรอย่างนี้ ซึ่งมันลึกซึ้ง มันไม่ใช่เรื่องตื้นๆ
สามัญ มันเสื่อมไปเป็นเดียรฉัตร ไม่ว่าจะเป็ฌานก็เป็นแบบเดียรฉัตร
วิมุตก็เป็นเดียรฉัตร เรื่องบุญเรื่องทานก็กลายเป็นโลกียะ เรื่องปัญญา
ยิ่งไปกันใหญ่เลย

อาตมาก็ยืนยัน ปัญญาว่าอาตมาเป็นผู้ สยงอภิญญา มี
ปัญญามีความรู้มาก่อน ที่พูดอย่างนี้อาตมาทำงานมา 50 กว่า
ปี อายุก็ 90 จวนตายแล้วด้วย พูดให้มันครบๆก็แล้วกัน
เพราะฉะนั้นจึงต้องพูดเพื่อย้ำยืนยัน ๆ แล้วคาแรคเตอร์ของอาตมา
มันก็แน่นก็หนักก็เหมือนไปตีหัวเขา ต้องขอรภัย ไม่ได้แก่งหรือ
มันเป็นตัวเอง คาแรคเตอร์ของตัวเองมันเป็นอย่างนี้ อาตมาไม่ชอบ
เหยาะแหยะ ถ้าอยู่ธรรมดาก็สนุกสนานเบาๆ แต่ถ้าเข้าหาธรรมะแล้ว
ละก็ไม่มีเหยาะแหยะหรืออก ไม่เหยาะแหยะ

เพราะฉะนั้นเรื่องของความลึกซึ้งสุดยอดของธรรมะ
พระพุทธเจ้านั้น ถ้าสายหลัก-กระแสหลัก ไม่ว่าจะหลับตา สาย
หลับตา ก็พยายามศึกษาดีๆ อาตมาก็ตำหนิว่ามันโมฆะเลย หลับตา
ไม่ได้ แล้วเขาก็นับถือกันว่าเป็นการปฏิบัติ เป็นพระปฏิบัตินะ แม้แต่
พระที่ศึกษาปริยัติ ศึกษาพยัญชนะศึกษาทั้งหลายแหล่ ส่วนใหญ่
จับตอกเตอร์มาจากมหาวิทยาลัยเทวณิคมทั้งหลาย ทางพุทธศาสนา

นะ ไปเรียนจากเขามา ทั้งๆที่เราควรจะเป็นเจ้าของอะไรอย่างนี้ นี่คือความไม่รู้ มันก็เป็นเขยๆ ไปอย่างนั้น ทั้งนั้นนะ เปรียญ 9 ก็ดี ดร.ก็ดี ขอภัยพูดแล้วมันก็ต้องขอคารวะจริงๆเลย อย่าหาว่าอาตมาไปดูถูกดูแคลนหรือว่าไปข่มเบ่งอะไรเลย ก็ต้องขอภัยจริงๆ มันพูดสัจจะ มันต้องพูดไม่รู้จะทำยังไง

เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อว่าไม่มาฟังทำสังฆกรรม ที่อาตมาขอยืนยันว่าไม่ได้มาหลอกมาล่อ ไม่ได้มาปลอมมาแปลง ขอยืนยันว่ามันเป็นของแท้ของจริง เป็นธรรมะของพระพุทธเจ้า เป็นโลกุตระธรรม อาตมาเป็นตัวจริง ของสังฆอภิญญา ของผู้ที่มีมาเอง ไม่มีอาจารย์ไม่มีครูบาอาจารย์ในชาตินี้ ก็พูดไปหมดแล้ว ไม่ใช่หยิ่งผยอง ไม่ใช่เบ่งข่มอะไร ไม่ใช่ ไม่ได้อยากพูดเลย แต่จำนนจำเป็นจำใจ อาตมาก็พูดไปแล้ว ก็ค่อยอ่านในหนังสือ”เกิดมาชาตินี้” นีสารภาพ พูดไปมันจำเป็น จำนน จำยอม จำใจ จำต้อง ต้องพูดอย่างนี้ออกมา มันเป็นเรื่องที่สุดทางที่จะต้อง ไม่มีอะไรจะต้องพูดได้มากกว่านี้อีกแล้ว มันเป็นเรื่องวิสัย สุดวิสัยเลยนะ

เพราะฉะนั้นในความเจริญกับความเสื่อม เราเป็นพวกอโศกนี่ เป็นพวกที่กำลังพยายามพากเพียรให้เจริญ แต่ทางท่านทั้งหลายแหล่งทางกระแสหลักหมู่ใหญ่ท่านเสื่อม

ความเจริญ-ความเสื่อม ก็ขออย่าให้ความเสื่อมมันเที่ยงแท้ถาวรเลย เลิกเสื่อมบ้าง เลิกเสื่อมเถอะ ตั้งจิตใหม่มี ปรัตโฆชะ ตามศึกษาดีๆ ฟังอาตมาบ้าง เสียงปรโตก็คือเสียงอื่นจากที่ท่านยึดถือกันอยู่นั้น เปิดฟังเสียงอื่นเสียบ้าง จะได้”สัมมาทิฏฐิ” เป็นสัมมาทิฏฐิครั้งแรกเลยนะ “ปรโตโฆชะ” แล้วจะได้”โยนิโสมนสิการ” จะได้ทำใจในใจถูกทางถูกต้อง แต่นี้ไปทำใจในใจผิดทาง มนสิการผิดทาง เป็น

“อโยนิโสมนสิการ” อย่างนี้เป็นต้น มันก็จะทำยังไง ปฏิบัติอย่างนั้น มันก็ผิด

เพราะฉะนั้นความเจริญของงานชาวอโศกก็ค่อยๆ งาม
แหม แต่ยากจังเลย โตะข้าโตะยาก มันแหม ไม่รู้จะขยายความ
อย่างไร อาตมาก็ไม่มีปัญญาจะขยายความต่อแล้วตรงนี้ ทำไมมัน
ถึงเจริญของงานไม่ได้ ขยายความต่อไม่ได้แล้ว แต่ท่านนั้นยังทน
เสื่อมอยู่ ทำไมต้องรักษาความเสื่อมนั้นไว้กันจังเลย ไม่เข้าใจ
เลย จะว่าเห็นใจก็เห็นใจอยู่บ้าง เขาไม่รู้เขาก็ไม่ได้แก้ง ก็ไม่มี
อะไรจะพูดต่อ นอกจากพูดว่าสุดสงสาร

*— สู่แดนธรรม... ที่เป็นเช่นนี้เพราะร่มไม้ที่พ่อท่านสร้างยังไม่แผ่
กิ่งก้านสาขาใหญ่โตไปครับ*

พ่อครูว่า... สู่แดนธรรม พยายามช่วยอาตมาว่า ที่อาตมากำลัง
สร้างอยู่นี้ ต้นไม้ไม่ใช่ต้นพลาสติก แต่เป็นต้นไม้แท้ ที่ราก
งาม รากงามมีรากทั้ง 10 รากของพุทธเจ้าเรียกว่ามูลกา 10

มูลกา 10 ตั้งแต่ยินดี จันทะเป็นมูลกา มีความยินดี
เพราะฉะนั้นถ้าทางด้านเถรสมาคมมีจิตมายินดีในทางเราทาง
โพธิรักษ์นี้ ทางอโศกเราเริ่มต้นรากข้อที่ 1 มีจันทะเป็นมูลกา
ในมูลสูตร 10 พตปฏ.เล่ม 24 ข้อ 58

ข้อที่ 2 มีมนสิการเป็นแดนเกิด คือมาทำใจในใจ ที่ไปนั่ง
หลับตาปฏิบัติ เขาก็ทำใจในใจ แต่ทำผิดเป็นมิจฉาทิฏฐิ เป็น
“อโยนิโสมนสิการ” เขาก็มีแดนเกิด แต่แดนเกิดไปในทางผิด ทาง
ลงนรก ในทางเสื่อม

เหลือเวลาในรายการอีก 19 นาที ต้องเร็วหน่อย

ข้อที่ 3 มีผัสสะเป็นเหตุเกิด นี่แหละตัวนี้ก็ยาก (พ่อครูไต่ด
ออกด้วย)

ทำไมไม่เข้าใจกัน มันยากยิ่งไง ยากที่อาตมาเข็นไม่ขึ้น แต่มันน่าจะง่ายที่เขาน่าจะเข้าใจ ไม่มีผัสสะมันก็ไม่มีความ เวทนะเป็นเหตุเกิด อาตมาก็อธิบายมาแล้ว เวทนะเป็นที่ประชุมลง เวทนะนี้แหละเป็นที่ที่ทำงานปฏิบัติเป็นกรรมฐาน เวทนะเป็นกรรมฐานหนึ่งเดียวของศาสนาพุทธ ไม่ใช่กสิณ 40 เป็นกรรมฐาน ไม่ใช่ ไม่ใช่

ฐานที่ตั้งแห่งการปฏิบัติคือเวทนะ แล้วก็ศึกษาเวทนะนอกเวทนะใน เดี่ยวค่อยขยายภายในกาย เวทนะในเวทนะ จิตในจิต ธรรมในธรรม

เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีผัสสะ โมหะเลย โดยเฉพาะผัสสะภายนอกที่มี 5 ทวารกับใจ

เพราะฉะนั้นนั่งหลับตานี้ปิดประตูเลย โมหะบุรุษเด็ดขาด สูญเปล่า

_สู่แดนธรรม... เพราะท่านทั้งหลายเห็นตรงกันข้ามกับพ่อท่านครับ เห็นว่าการมีผัสสะทำให้จิตฟุ้งซ่าน มันก็เลยไม่สงบสักที

พ่อครูว่า... ไม่เป็นลำดับ ไม่ปฏิบัติเป็นลำดับ ตั้งแต่ศีลข้อ 1 แล้วก็มีผัสสะเป็นปัจจัย มีตื้นรู้ แล้วก็กำหนดรู้ มันถึงจะสร้างฐานของสติและปัญญาเป็นอธิปไตย เป็นอุตรระอยู่เหนือมันได้ แล้วมีพลังอธิปไตยแข็งแรง

เพราะไม่เริ่มต้นมาตั้งแต่ต้น แต่ไปนั่งกดข่ม ไปนั่งทำอะไรนั้น มันออกนอกทางหมดเลย มันเป็นไปไม่ได้ มันไม่ตรงคำสอนพระพุทธเจ้าเลย แล้วมันก็ไม่ได้มรรคผลของพระพุทธเจ้า ไปได้มรรคผลของเดียรถีย์ แล้วก็เอาอันโน้นมาแย้งอาตมา

เพราะฉะนั้น มันไม่มีรากอย่างที่อธิบายไปยังไม่จบเมื่อครั้งนี้ ลัดมาถึงสติปัญญาแล้ว เมื่อไม่มีผัสสะก็ไม่มีเวทนะ เมื่อไม่มีเวทนะก็ไม่มี

ได้ปฏิบัติ ปฏิบัติเวทนา 108 อันนี้แหละเป็นกรรมฐานเป็นจุดกลาง
จุดสำคัญ

ขอสรุปลงท้ายไว้ให้ฟังก่อน แล้วค่อยมาขยายความ ถ้าคุณไม่
เรียนรู้ที่เวทนา ศาสนาพุทธทั้งหมด สโมสธนา รวมลงที่เวทนา
เพราะเวทนาเป็นตัวธาตุ ธาตุความรู้สึกทุกข์สุข เป็นธาตุเวทนาความ
รู้สึกอารมณ์แห่งความรู้สึกสุขทุกข์ จะต้องรู้ความจริงว่าอาการหรือ
อารมณ์ที่มันเกิดทุกข์เกิดสุขของจริงตรงนี้ ต้องเข้าใจสภาวะธรรม
ไม่ใช่มีแต่พยัญชนะว่าเวทนาคืออะไร ความรู้สึกหรืออารมณ์คืออะไร

คุณต้องอ่านอาการเมื่อกระทบสัมผัส แล้วเกิดเวทนา เกิดความ
รู้สึก ความรู้สึกเป็นสังขารปรุงมา คุณก็ต้องแยกให้ออกว่ามันมีกิเลส
กับตัวความรู้สึกจริง เวทนาแท้กับเวทนาเก้อธิบายมาหมดแล้ว ถ้า
แยกอันนี้ไม่ออก ไม่มีทางปฏิบัติธรรมบรรลุธรรม ไม่มีทางบรรลุธรรม
ปฏิบัติให้ตายก็ไม่มีบรรลุธรรม ถ้าไม่มีธรรมวิจยสัมโพชฌงค์แยก
เวทนาในเวทนา เวทนาแท้กับเวทนากิเลส ถ้าแยกไม่ออก ปฏิบัติให้
ตายยังงี้ก็ชาติก็ชาติก็ไม่มีทางบรรลุ นี่ชี้จุดสำคัญให้ฟังแล้วนะ
ภาษาก็ใช้ภาษาได้แค่นี้ แต่สภาวะคุณต้องมีทักษะจริง

แค่ลืมนตาปฏิบัติมีผัสสะจริงกิเลสเกิดจริงขึ้น จึงจะได้รู้จักกิเลส
จริงๆ เวทนามันมีนะมีกิเลสในเวทนา เวทนาในเวทนา (เวทนา 2)
เวทนาแท้อันหนึ่ง (อีกอัน) เวทนาเก้อเพราะกิเลสมันปรุงแต่ง แล้วคุณ
ไปหลงกิเลสปรุงแต่ง ไปหลงเวทนาที่มันปรุงแต่งด้วยกิเลส ได้ลาก
ก็ปรุงแต่ง ยึดติดมัน ได้ยศก็ปรุงแต่ง ติดมัน ได้สรรเสริญก็ปรุงแต่ง
ติดมัน มันยิ่งละเอียดไปเลยในลาภยศสรรเสริญ ได้เสพสุขก็กรรม!
โลกีย์ คุณก็เฉยเมยเลย ก็มันไม่ทุกข์

ไม่ทุกข์ด้วยวิธีเดียรถีย์หลอกให้ไปกดข่มจิต เป็นวิธีทำจิตไม่ให้
ทุกข์ด้วย เขาก็เลยหลงเชื่อนั่นแหละถูก ไอ้ที่อาตมาอธิบายไปนี้

เขาบอกลยาก อย่างที่ สู่แดนธรรมว่า ฟุ้งชานนั้นนะ เห็นไหม มันสิริ
มหามายา อธิบาย มันซับซ้อนอยู่ในนี้

เพราะฉะนั้นถ้าไม่ปฏิบัติถูกคำสอนตามพระอนุสาสนีอย่างจริง
แท้สมบุรณ์แบบ ผัสสะไม่มี เป็นต้น เวทนาไม่เกิด

เพราะฉะนั้น การทำให้เวทนารวมลงเป็นหนึ่ง ก็จับทีละคู่ ๆ
ทวยเณ โดยเฉพาะจับที่เวทนา ในพระไตรปิฎกเล่ม 10 ข้อ 60
อาตมาจำได้

*ธรรมทั้งสองเหล่านี้ รวมเป็นอันเดียวกันกับเวทนา โดยส่วนสอง
(เทว ฐมา ทวยเณ เวทนาย เอกสโมสธนา ภวนติ ฯ) ล.10 ข.60*

พระบาลีนี้ อาตมาก็จำได้ดวบ เพราะมันเป็นตัวสำคัญ สภาวะ
จุดหัวใจศาสนาเลยตรงนี้

เพราะฉะนั้น ถ้าไม่รู้ 2 ทวยเณ นะ แยกวิภัตตออกมา แยกให้
เห็นว่ามันเป็น 2 นะ “เวทนา 2” ใน-นอก หรือ เก้กับแท้ แท้คือ
อย่างไร เก้คืออย่างไร มีเหตุผลสม รู้เหตุคือกิเลส จับแยกกิเลสได้
กิเลสมันเป็นมาร เป็นมายา เป็นเรื่องเก้ เห็นความจริงคือปัญญา
ความรู้จริง

ปัญญาคือความรู้จริงความจริง ไฉ่ของเก้เจของจริง ของ
เก้วิ่งหนีตุดแป้นเลย ไม่รอหน้า ได้เลย นี่ก็พูดอธิบายมา อธิบายด้วย
ภาษาอันนี้ แต่คุณปฏิบัติจริงคุณเข้าใจสภาวะตรงกับภาษาที่อาตมา
พูด คุณจะรู้ของจริงด้วยตนเอง เป็นปัจเจกจัดตั้งเลย

ปัญญาเจอกับไฉ่ผีมารหรือกิเลสนี้ มันไม่รอหน้าอยู่หรอก กิเลส
หรือมารมันเจอหน้าปัญญาเข้าแล้ว มันวิ่งหุตูบ หนีอย่างไม่คิดชีวิต
เลย นี่สัจจะมันเป็นเช่นนั้น ถ้ามันไม่จริงมันก็ไม่เกิดอย่างที่อาตมาว่า
ถ้ามันจริงมันจะเกิดอย่างที่อาตมาว่า

เพราะฉะนั้น ผู้ใดรู้สัจจะจริง กระทำเวทนาได้ชัด มันจึงเป็นจิต สะอาด มีเวทนาแท้เป็นจิตสะอาดตกผลึกลง เป็นจิตสะอาด จิต บริสุทธิ์ เป็นอุเบกขา เป็นปริสุทธา ปริโยทาตา มุทุ กัมมัฏฐา ปภัสสรฯ นี่แหละจิตแข็งแกร่ง (พตปญ. เล่ม 14 ข้อ 690 ชาติวิกังคสูตร)

ต้องสะสมตามระบบ เบื้องต้น-ท่ามกลาง-บันปลาย ไปทีละ ประาะๆ แต่ไม่มีขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นปลาย เป็นลำดับอย่างน่า อัศจรรย์ อย่างที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสเอาไว้ อย่างน่าอัศจรรย์ ใน อัศจรรย์ 8 อย่าง

ธรรมวินัยนำอัศจรรย์ ๘

ข้อที่ 1. ธรรมวินัยนี้มีการศึกษาไปตามลำดับ

กระทำไปตามลำดับ ปฏิบัติไปตามลำดับ มิใช่บรรลุหรือตัดผลโดยตรง เสมือน มหาสมุทรลาด ลุ่ม ลึกลงไปด้วยลำดับ ไม่โกรกชั้นเหมือนเหว

ข้อที่ 2

...

(มหาสมุทรนำอัศจรรย์ ๘ : พตปญ. เล่ม ๒๓ "ปหาราทสูตร" ข้อ ๑๐๙)

มันเป็นลำดับราบลุ่มยิ่งกว่าฝั่งทะเล ไม่ใช่วกไปวกมา สลับไป สลับมาอะไรเวียนหัว ไม่ใช่ มันเรียบร้อยไปแล้วก็ได้ไปเลย เรียบร้อยไปแล้วก็ได้ไปเลย ไม่มีเข้าไม่มีออกหรือก ไม่มีการวกไป วกมา วกไปวกมาไม่มี มีแต่ได้ไปแล้วก็ได้ไปเลย เรียบราบยิ่งกว่า กระจกหรือฝั่งทะเล หรือหาดทรายที่น้ำซัด วาบลงมา มันเรียบ ทราย เรียบ หาดสะอาด

เพราะฉะนั้นเมื่อได้จิตสะอาดแล้วจึงตกผลึกลงเป็นสมาธิ สมาธิ จึงเป็นหัวหน้าเป็นประมุขเป็นใหญ่ของจิต (มีสมาธิเป็นประมุข : มุลสูตร 10) คือจิตที่สะอาดแล้วก็ตกผลึกเป็น อเนกขารฯ ไม่หวั่นไหว แข็งแรง รอบรู้สูตรของพระพุทธเจ้าทั้งหมด เจโตปริยญาณ

16 ทำให้เกิดสมาธิโต เป็นวิมุตหลุดพ้นได้จริงๆ ทั้งเจโตและปัญญา
สมาธิกับวิมุต 2 อย่าง ทั้งเจโตกับปัญญา ตกผลึกลงมา เป็น
อเนกชา ที่เป็นจิตสมาธิของพระพุทธเจ้าเรียกว่า สมาธิโต

ไม่ใช่ไปนั่งสะกดจิตแล้วก็เป็นสมาธิ ทั้งๆที่กิเลสก็ไม่รู้ตัว ไม่รู้
เรื่องของกิเลส สะกดไปแล้วตกผลึกแข็ง แข็งทื่อ แล้วเรียกสมาธิ
เขาก็เข้าใจของเขาอย่างนั้น ซึ่งมันคนละเรื่องกันเลย

เพราะฉะนั้นสมาธิก็ต่างกัน สมาธิเป็นประมุข เขาก็เป็นประมุข
นะ เราก็คือเป็นประมุข อธิบายตัวเดียวกัน ภาษาเดียวกัน แต่มันคนละ
เรื่องกันเลยกับสภาวะธรรม ซึ่งสมาธิของพระพุทธเจ้านั้นลืมนามมี
สติตื่นเต็มทางกายก็ 100% ทางวจีก็ 100% ทางมโนก็ 100%
อาตมาก็พูดไปหมดแล้ว ตื่นเต็ม ไม่ใช่ไปนั่งหลับนั่งหรืนั่งหลับ ยิ่ง
หลับตาเข้าไปข้างใน ไม่ใช่เลย

ตื่นเต็ม มีความแข็งแรง สติเป็นอธิปไตยเป็นอำนาจ แล้วมี
ปัญญาอยู่เหนือ มีความรู้ รู้ว่าโลกเป็นอย่างนี้ก็รู้กับเขา ช่วยกัน ไม่
ไปชมไปเบ่ง สงสาร คุณไม่พ้นจากสงสารนั่นเอง คุณก็วนอยู่ใน
วัฏสงสาร ก็ช่วยกันไป สงสารขึ้นมาก็ช่วยกันไป

เพราะฉะนั้นคนที่บรรลุแล้วถึงขั้นที่เป็นรากข้อที่ 8 ข้อที่ 9
เข้าไปนี้ (8. มีวิมุตเป็นแก่น, มีอมตะเป็นที่หยั่งลง : มุลสูตร 10) พอเป็นวิมุตจริง
อย่างสัมมาทิฐิแล้วได้แก่นแท้ ตามที่ไปแสวงหาแก่น(จุฬาสารุปมสูตร)
ได้แก่นถูกต้องแท้จริงแล้ว บรรลุวิมุตแล้ว ก็เป็นอมตะบุคคลข้อที่ 9
ซึ่งเป็นคนที่รู้กาละ รู้กรรม รู้กิจ รู้กาละ ได้กระทำกิจสำเร็จด้วยกรรม
จบ ถึงอยู่เหนือกาละ หรือผู้ทำกาละเอง จะตายหรือไม่ตาย ได้ จะ
ตายแล้วเกิดอีก ได้ จะตายแล้วไม่เกิดเลยสลายเป็นดินน้ำไฟลมไป
เลย ได้ เห็นไหม มันจบหมดเลย อัฐภาพหรือจิตวิญญาณของแต่ละ

คนของแต่ละคน รับผิดชอบของตัวเอง แล้วจัดการให้สมบูรณ์แบบ
เป็นอรหันต์ ผู้จบกิจแล้ว

ผู้จบกิจ แล้วจะรู้กาละ ทำกาละได้ทุกอย่าง ทำกาละให้อยู่ต่อ
เกิดอีก ตายชาติแล้วชาติหน้าจะเกิดอยู่อีกก็ได้ ถ้าเกิดแล้วเกิดอีกจะ
ช่วยคนไปอีกให้นานยิ่งกว่า ที่อาตมาปณิธานไว้เป็นพระพุทธเจ้า
องค์ใดองค์หนึ่งก็พอแล้ว จะไม่ทำต่อจะไม่ประกาศตัวเองอย่างพระ
อวโลกิเตศวร ที่ไม่ยอมประกาศตัวเองเป็นพระพุทธเจ้าสักที จะเป็น
โพธิสัตว์ช่วยสัตว์โลกกันไป เหมือนเจ้าแม่กวนอิมอวตารเขาก็
อธิบายไป ก็จะช่วยมนุษย์นี้แหละจนกว่าจะหมดเป็นคนสุดท้ายถึงจะ
ปรินิพพาน ก็อธิบายไปหมดแล้ว ก็ไม่ว่ากัน

ใครจะทำอย่างนั้นก็ไม่ว่า อาตมาไม่สู้หรอก ขอเป็น
พระพุทธเจ้าได้องค์ใดองค์หนึ่งเท่านั้น นี่ยังตั้งจิตปณิธานอยู่นะ ก็
พอแล้วเป็นพระพุทธเจ้าได้ก็ขอปรินิพพานเป็นปริโยสาน ไม่เอา 2
สมัยหรอก สมัยเดียวก็เหลือกินเหลือใช้แล้ว ไม่ตะกละตะกราม
เหมือนนักการเมืองเขาที่อยากเป็นนายกหลายสมัย เป็น
ประธานาธิบดีหลายสมัย เราก็ไม่เอาอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นเรื่องธรรมะพระพุทธเจ้าตามที่อาตมาอธิบายไป
บ้าง ตามลำดับพวกนี้ ซึ่งมาขยายความต่างๆ แม้จะขยายโพธิสัตว์ถึง
9 ระดับ อรหันต์อีก 6 ระดับ เพราะฉะนั้นถ้าเข้าใจจริงๆแล้วโพธิสัตว์
จึงสูงกว่าอรหันต์ถึง 3 ระดับ อรหันต์มีแค่ 6 ระดับ

พระอรหันต์คือตัวจบ โพธิสัตว์คือตัวทั้งหมด ยังไม่อธิบายอันนี้
วันนี้ โพธิสัตว์กับอรหันต์

ที่จริงเกรงใจ เขาบอกว่าเวลาเหลืออีก 3 นาที จะครบที่ให้มา
ชั่วโมงครึ่ง ขอเอา SMS มาอ่านก่อนก็แล้วกัน

SMS วันที่ 1 - 9 พฤศจิกายน 2566

_แก้วตะวัน พวงบุบผา . น้อมกราบนมัสการพ่อครู ท่านสมณะ ท่านสิกขามาตุด้วยความเคารพบูชาอย่างสูงยิ่งค่ะ ได้มีโอกาสมาร่วมงานมหาปวารณาครั้งที่ ๔๑ ที่บวรราชธานีอโศก ตั้งแต่วันที่ ๒ พ.ย. ๖๖ เดินทางมากับทีมป่าศีลเกื้อ ตอนแรกกำลังว่าจะมาหรือไม่ เพราะเป็นไข้หวัด คิดว่าจะหายทันหรือไม่ แต่ป่าศีลเกื้อ ผู้เป็นมิตรดี สหายดี มารับถึงบ้านที่สุพรรณบุรี แม้จะยังไม่หายดี แต่เห็นความเมตตาปรารภนาดีของป่าศีลเกื้อ ก็เลยตัดสินใจร่วมเดินทางมาบ้านราชฯ ด้วย พอมาถึงโรคภัยไข้เจ็บที่เป็นอยู่ก็หายไปอย่างน่าอัศจรรย์ แต่ยังมีอาการอ่อนเพลียอยู่บ้างแต่ใจก็สู้ ช่วยงานท่านสิกขามาตุเป็นหญิงในการแกะกระเทียมกับทีมไพศาล เพื่อนำไปปลูกที่แปลง ในวันถัดไป เข้าร่วมกิจกรรมปฐมนิเทศเพื่อสร้างสมพลังจิตวิญญาณ เพื่อพัฒนาในลำดับต่อไป กราบขอบพระคุณเหตุปัจจัยทุกอย่าง บุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่นำพามาถึงดินแดนพระโพธิสัตว์ แผ่นดินพุทธ ใต้ ฝน โอกาสนี้ด้วยค่ะ

_เชวง กิจจะบรรณ . ชาตินี้ได้ฟังเทศน์เกิดร่วมสมัยกับท่านพ่อครู คงมีวาสนาไปให้ถึงบ้านราชสักครั้งในชีวิต

พ่อครูว่า... เอนามาซัก 10 ครั้งร้อยครั้งพันครั้งหรือมาอยู่เลย ดีเกิดจิตเป็นกุศลขนาดนี้ก็ดีแล้ว

_ตุ๊ก อัคริน . ประทับใจ ในความทุ่มเท ของคณะนักร้องทุกท่าน ที่มีเมตตา และกรุณานำเสียงเพลงอันไพเราะ เสนาะโสด มาขับ ลำนำ..กล่อมถึงบ้านราช ถวายพ่อครู ด้วยเพลงที่พ่อครูประพันธ์เอง

ไว้แต่สมัยยังเป็นขรवास นับเป็นความสามารถโดดเด่นเป็นพิเศษ ที่
น่าทึ่งน่าอัศจรรย์ใจยิ่ง !! โอกาส อังงดงามนี้ ได้นำเพลงอมตะ แต่
ครั้ง.. วันวานยังหวานอยู่..หวานซึ่งตรึงใจถึงปัจจุบันกาล (อกาลิโก
อย่างโก๋ เจ้าคะ) ได้..มาร่วมรำลึกความประทับใจในอดีต..และ..เป็น
สุขอยู่ในปัจจุบัน แม้นรับฟังรับชมอยู่ทางบ้าน ก็พลอยได้รับความสุข
ปลื้ม ปิติ ที่กรุณาถ่ายทอดสดให้ชมถึงบ้าน..เจ้าคะ!! ขอกราบ _/_
ขอบพระคุณทุกๆ ท่าน ทั้งอยู่เบื้องหน้าแลเบื้องหลัง ร่วมมือ ร่วมใจ
ทุ่มเท รังสรรค์ให้เกิด กิจกรรมอังงดงามนี้..เจ้าคะ สาาาาธุ สาาาาธุ
สาาาาธุ

_เยาวลักษณ์ วัฒนเสิร์กุล . คอนเสิร์ตใหญ่พ่อครูจัดวันไหน
ที่ไหน จะร่วมซื้อบัตรไปด้วยค่ะ

(ตอบ..คอนเสิร์ต ๙๐ ปี บุษบาพ่อครู รัก รักพงษ์ จะจัดวันที่ 2
มิถุนายน 2567 เป็นฟรีคอนเสิร์ต รับชมฟรีแต่ต้องมีการจองตั้
ล่วงหน้า ขณะนี้ยังไม่ได้เปิดจองตั้ กำลังวางแผนระบบการจองค่ะ
ถ้าเปิดแล้วจะแจ้งให้ทราบโดยทั่วกันค่า)

พ่อครูว่า... ขอโทษเถอะบัตรไม่มีขาย คุณจองให้ได้ก่อนก็แล้ว
ใบจองที่นั่งหรือยังไง ไม่มีขายเราไม่ได้ขายไม่ได้หาเงิน คอนเสิร์ต
ฟรี Free of charge

_อุ้ม รอยใบไม้ . เพลงพ่อครูเป็นเพลงร่วมสมัยค่ะ เนื้อหาไม่ตก
ยุค ยิ่งฟังยิ่งลึกซึ้ง เพราะเป็นเพลงโลกุตระค่ะ ชื่นชมพี่ๆ วงขรवास
เล่นได้ทุกแนวเลย สุดยอดฝีมือค่ะ

พ่อครูว่า... อันนี้จริง ยิ่งคุณเข้าใจคุณจะให้ตกยุคได้ยังไง ก็
ของพระพุทธเจ้านี้ใหม่นำหน้าไม่เคยตกยุคเลย เพราะคนต้องไปเอา

สิ่งนี้มันเป็นที่สุดที่สุดยอดมันเป็นไง อยู่ข้างหน้า ธรรมะของ
พระพุทธเจ้าอยู่ข้างหน้าไม่มีอยู่ข้างหลังมันเป็นอย่างนั้น

อันนี้จริงคนที่เข้าใจแล้วก็ลึกซึ้งมันเป็นภาษากวีด้วย มันยิ่งโง่
โง่งนานวันยิ่งลึกซึ้งยิ่งนานวันยิ่งเข้าใจมันเป็นภาษากวี

*_Kanpai ST SC แก่นไพร . เด็กๆ น่ารักมากมาย ขอขอบคุณผู้จัด
ที่มีการถ่ายทอดสดทำให้คนที่ไกลพอได้มีโอกาสรับชม*

พ่อครูว่า... ดีก็พยายามใกล้เคียงเข้ามา ใกล้เข้ามาอีกนิดชิดเข้า
มาอีกหน่อยสวรรค์น้อยๆอยู่ในวงฟ่อนรำ นี่เพลงโบราณ เฮะๆๆๆ

ภาคปฏิบัติธรรมที่น่าฟังเป็นเช่นนี้

*_สว่างแสง ขวัญดาว . น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความ
เคารพอย่างสูงสุดค่ะ ลูกขอรายงานการปฏิบัติธรรมค่ะ ในพรรษา
ลูกตั้งตบะไม่กินขนมหวาน วันหนึ่งลูกได้กินขนมเทียนไส้เค็มไป 2
ห่อค่ะ กินแล้วลูกไม่สบายใจ จึงถามญาติธรรมว่า ลูกผิดหรือยัง
เพราะลูกกินด้วยความมีกิเลส อร่อยด้วย*

ญาติธรรมตอบลูกว่า ถ้าขนมเทียนไม่หวาน ก็ไม่ผิด

พ่อครูว่า... แล้วมันจะไม่หวานได้ไงถ้าประสาทหรือไม่เสีย ก็
หยอดน้ำตาล เนื้อแป้งมันหุ้มอยู่ เนื้อแป้งมันหุ้มไส้อยู่

*_ต่อมาแม่กินแกงบวดฟักทอง แม่กินไม่หมด ลูกก็คิดว่า ลูกจะ
เทน้ำกะทิออก แล้วเอาชิ้นฟักทองไปล้าง แต่จิตรู้ทัน ลูกบอกตัวเอง
ว่าเรากินอาหารครบแล้วที่เราอยากกินแกงบวดฟักทองนี่คือกิเลสเรา
ลูกจึงเททิ้ง จิตก็เบาค่ะ*

พ่อครูว่า... ภาคปฏิบัติของแต่ละคน เล่ามาก็น่าเอ็นดูน่าสงสาร มันก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ ก็เล่ามาก็น่าเอ็นดูพฤติกรรมสิ่งพวกนี้เล่ามา เกอะสนุกดีภาคปฏิบัติแต่ละคน บางคนก็เลสมันก็ต้องเล่นกับมัน หลายยก บางคนก็มีบาร์มีหน้อยก็ไม่มากไม่มายได้ดีเร็ว

_พ่อครูคะ ลูกขอสารภาพลูกเป็นคนที่ติดยึดมาก ลูกยึดอะไร ลูกก็จะยึดหนักคะ ลูกจะตั้งใจปฏิบัติธรรมเดินตามพ่อครูต่อไปคะ ขอ พ่อครูเมตตาว่ากล่าวตักเตือนลูกด้วยคะ

พ่อครูว่า... เอาละไม่มีปัญหาสารภาพมา

หัวใจของศาสนาพุทธอยู่ที่กำจัดเวทนาแก้

_สุขทองธรรม . ชาวอโศกแท้ๆต้องลดกิเลสให้ได้ ต้องเป็นผู้ แพ้และรุ่มอมให้เป็นและให้อภัยให้ได้ หัวใจของลูกพระพุทธเจ้าต้อง มาจน ไม่ใช่มารวย พระพุทธเจ้าท่านทิ้งทุกอย่างเพื่อความหลุดพ้น เพราะท่านรู้ตัวที่จะเป็นพระพุทธเจ้าอยู่แล้ว นี่คือพระนิพพานของ ท่านอรหันต์ทุกขะพระองค์ก็เหมือนกัน แม้แต่มนุษย์ก็ต้องการ หลุดพ้นทุกขะเลย ใครทำก็เป็นคนนั้น เท่าที่ดิฉันเข้าใจฟังพ่อท่านมา สาธุๆคะ

พ่อครูว่า... ประเด็นที่ว่า หัวใจของลูกพระพุทธเจ้าต้องมาจน ใช้คำ Command(คำสั่ง) เลยนะ “ต้อง Have to” ต้องมาจน

“ต้องมาจน” อันนี้เอาตมาก็แหล่สงสารมนุษย์โลกชาวโลก ทั้งหลายแหล่ เข้าใจยาก คนมาจน จะต้องมาจน จนนี้แหล่สุข สำราญ มันก็หุ้หกันะ มาจนได้สำเร็จนี้แหล่สุขสำราญ มันไปยังไงวะ คนมาจน มาทำความเป็นคนจนแล้วจะสุขสำราญยังงัย เห็นไหม โลกียะกับโลกุตระนี้มันยากอย่างนี้

เพราะฉะนั้นถึงบอกว่าน่าสงสารเขา คนที่เขาเข้าใจไม่ได้ อย่าเพิ่งไปว่าเขาแรง ค่อยๆ นะ สงสารเขา

เศรษฐศาสตร์บทนี้ เศรษฐศาสตร์ที่จะต้องทำให้คนมาจนนี้ เป็นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ทำให้คนมาจนให้ได้ นี่มันเป็นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ แล้วก็อย่างจบกิจด้วย แก้อย่างเสร็จ ไม่ต้องไปแก้อีกเลย คนที่มาจนด้วยจิตปัญญาที่ตั้งใจจน-เต็มใจจน-แล้วก็พร้อมจนมาจน-จนกระทั่งทำจนได้ จนได้จนเสร็จจนสำเร็จเรียบร้อย แล้วก็มาอยู่รวมกันเป็นสังคมมนุษย์คนจน เป็นสังคมมนุษย์คนจน

คนยังไม่เข้าใจและคนยังไม่เชื่อว่าคนพอเข้าใจได้ ยังไม่เชื่อว่าชาวโศกมาจนจริงๆ เพราะว่าโดยไหวพริบปฏิภาณมันเท่านั้น มาจนแล้วก็อยู่รอดมันมีนัยสำคัญที่ดูแล้วมันเป็นโหวด เป็นวาทกรรมที่ดูเท่านั้น มันไม่ใช่วาทกรรมแต่มันเป็นสัจธรรม

__สู่แดนธรรม... เป็นคำพูดที่มีปาฏิหาริย์ครับ

พ่อครูว่า... เป็นคำพูดที่มีปาฏิหาริย์และเป็นเนื้อแท้เป็นปาฏิหาริย์ มันมาจนแล้วมันสุขสำราญเบิกบานใจจริงๆ เพราะเราทำสำเร็จ มันเป็นสัจธรรมของโลกุตระธรรมที่ลึกซึ้งเกินกว่าคำพูดที่จะขยายความให้ครบ มาเป็นเองมาเข้าถึงบรรลุนิพพานนี้แล้วคุณจะได้ด้วยตนปัจจุจัดตั้งเวทิตัพโพวัญญูหิตี พูดให้ฟังกันยังงี้ก็เป็นอจินไตย รู้ไม่ได้ด้วยตรรกะ อตักกาวจรา มาเป็นเองให้ได้

เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้วยวิธีนี้ มีในประเทศไทย ที่มีผู้กล่าวคำนี้คือ พระเจ้าแผ่นดินของประเทศไทย ท่านได้ตรัสด้วยพระโอษฐ์เลย มีหลักฐานยืนยัน แต่ท่านเป็นพระเจ้าแผ่นดินท่านจะมาทำให้เต็มที่เหมือนอย่างอาดมาไม่ได้ ท่านก็ทำได้ในระดับหนึ่งในฐานะของพระองค์ ส่วนอาดมานั้นทำเต็มที่ได้ เพราะอาดมาเป็นตัวแทนพระพุทธเจ้าโดยตรงที่จะนำสิ่งนี้สถาปนาลงไปในมนุษย์โลก

มันเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแล้ว ไม่มีอะไรยิ่งใหญ่กว่านี้อีก มา
จนได้จนกระทั่งเป็นมวลคนจริง มารวมกันเป็นชุมชน สารานุกรม
6 อย่างที่เป็นนี้ เอาละยังไม่ขยายความต่อ ขยายความหลายทีแล้ว
จนมีสาธารณโภคินี่

เพราะฉะนั้นสุดยอดอันนี้ เราจะต้องช่วยกันเป็นตัวอย่าง อย่างที่
อาดมาได้ขอบคุณพวกเราไปแล้ว พวกคุณมาเป็นตัวจริงให้ออาดมา
อาดมาต้องขอบคุณอย่างมากมายจริงๆ แล้วอาดมาก็ต้องการคนจริง
อย่างนี้ ไม่ใช่คนมาหลอก แต่มาหลอกมันยาก ในอโศกนี้มาหลอก
มาปลอมแปลงมาเสแสร้ง เสแสร้งให้ได้จนตายนะ ตายชาตินี้แล้ว
ชาติหน้ามาเกิดที่นี่อีกมาเสแสร้งอีกนะ อยู่กับหมู่ให้ได้ เราไม่ว่า จะ
ใช้ศัพท์สำนวนภาษาว่าเสแสร้งก็ไม่ว่า แต่คุณอยู่ให้ได้ก็แล้วกัน แต่
ที่นี่คนจริงไม่เสแสร้งมันก็อยู่สบาย คนไม่จริงก็ต้องอดต้องทน
ต้องเสแสร้งก็ไม่เป็นไร มาเสแสร้งที่ดีไม่ว่า ไปเสแสร้งที่ไม่ดีไปทำ
ไปทำไม เสียเวลา เอาละ ขยายความแค่นี้ก่อนละกัน ใกล้จะหมด
เวลาของรายการ

_Aroonwun Malay อรุณวรรณ มาเลย์ . เมื่อก่อนฟังพ่อท่าน
ไม่เข้าใจ เรียกว่าได้ยินแต่ไม่รับรู้ ต่อเมื่อเสียพ่อและแม่ ผู้ให้กำเนิด
กายเนื้อและจิตวิญญาณ จึงรู้ว่าสิ่งที่ได้ยินได้ฟังพ่อท่านเทศน์มันคือ
สัจจะ ผัสสะที่กระทบหาความคิดความรู้สึกเราไม่ทันจะจมกับทุกข์
แล้วก็โทษนั่นว่านี่ไปเรื่อย อาจจะช่วยบุญยังพอมิ สมบัติที่พ่อแม่ทิ้ง
ไว้ให้คือธรรมะจากพระแท้ สิ่งนี้เลยทำให้ตนเองคลายจากการเป็น
ขี้มเศร้า เห็นค่าของผัสสะที่เราได้รับและเรียนรู้ที่จะเผชิญแบบ
ปัญญา 🙏🙏🙏

พ่อครูว่า... ที่บอกว่า “*จึงรู้ว่าสิ่งที่ได้ยินได้ฟังพ่อท่านเทศน์มันคือสัจจะ*” คนนี้ก็ดีแล้ว เริ่มเข้าใจ เริ่มมี”อัญญธาตุ”

“*อาจจะด้วยบุญยังพอมิ*” คำว่า”บุญ” นี้ก็ยังใช้ไม่ง่าย แต่ใช้แทนอย่างนี้อาตมาเข้าใจ บุญยังพอมิก็อาจจะหมายถึงได้ละกิเลสบ้าง บุญคือตัวตัดกิเลส ซึ่งมันลึกซึ้งมากนะคำว่าบุญ อธิบายยังไม่หมดง่ายๆ แต่พวกเราที่เข้าใจมากอยู่แล้วละ ใช้ได้ คือไม่สับสนกับกุศลก็ใช้ได้แล้ว

ระหว่างศาสนาไม่ควรมีสงคราม เราควรทำสงครามกับกิเลสเพียงอย่างเดียว

_ เก่าสมัย . กราบเรียนถามพ่อครูด้วยความเคารพค่ะ คนที่อ้างว่า “ทำสงครามเพื่อศาสนา...” โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมในทางเลวร้าย มองอีกมุมใครเป็นเจ้าของศาสนาลัทธิทำนองนี้ “น่าอาย” ไหมคะ? กราบนมัสการด้วยความเคารพยิ่ง ศุกร์ที่ ๑๐ พ.ย. ๖๖

พ่อครูว่า... คุณเก่าสมัยพูดมานี้ แสดงถึงความเข้าใจ ว่าทำสงครามเพื่อศาสนา สงครามฆ่ากันเพื่อศาสนา นั้นมันไม่ใช่เพื่อศาสนา มันเพื่อก็ได้เพื่อศาสนาที่มันไม่ได้พาเจริญ ศาสนาที่พาให้เสื่อม ศาสนาที่พาให้ทุกข์ ศาสนาที่พาให้ทำลาย นะ ฆ่าแกงกัน แค่ว่า “ฆ่า” อย่าว่าฆ่ากันที่เป็นฆ่าคนเลย อย่างที่เขาทำสงครามกันแล้วอ้างศาสนา

เพราะฉะนั้นผู้ที่ยังเข้าใจว่าทำสงครามศาสนา นี่ แล้วฆ่ากันเนี่ย ยิ่งอีกนาน ยิ่งอีกนานที่จะเข้าถึงศาสนาที่ควรจะเป็นอาริยบุคคล อีกนาน

เอาละ พูดไปมากก็ไม่ได้ เพราะคนที่เป็นเทวนิยมยังทำสงครามอย่างนี้อยู่ เยอะ ไม่ต้องพูดไปมาก เพราะพูดไปเขาก็ยัง

เข้าใจไม่ได้ นอกจากไม่ได้แล้วเป็นโษษณภัยด้วย ก็ขอรรคไว้เท่านี้
ก็แล้วกัน

เพราะฉะนั้น เรื่องสงครามทางศาสนานี้เล็กน้อย ศาสนาไม่มีสงคราม มีแต่สงครามในใจของเราเอง ทำสงครามของตัวเอง เราทำสงครามกับกิเลส อันนี้คุณทำสิ ประหารกิเลสให้ได้ทำสงครามโดยประหารเลย นี่ใช้พยัญชนะใช้ภาษาตรงๆ

__เก้าสมัย . หลายวันก่อนได้เห็นภาพ “เอไอ” ว่ามีพระสงฆ์เล่น
กีตาร์ทำอะไรไม่เหมาะสมแล้วนี่ก็ถึง “ภาพจริง” ที่ดิฉันได้เห็นกับตา
จริงๆ ที่วัดๆ หนึ่ง ในจังหวัดนครปฐมนะค่ะ พระสงฆ์ช่วยแม่ค้าในวัด
ขายของค่ะ (เห็นแล้วระเหยใจ) รูปที่ช้อล๊อตเตอร์หน้าตาเฉยก็ทำไป
ดูน้ำเปรี้ยวหวานเดินไปเดินมาเหมือนเด็กๆ นะค่ะ ในขณะที่หน้าวัด
มีป้ายประกาศว่า “วัดพัฒนาตัวอย่าง” กราบนมัสการด้วยความเคารพ
ยิ่ง

พ่อครูว่า... น่าเอ็นดูนะเหมือนเด็กๆ นี่ ไคลแมคมันอยู่ตรงนี้แล้ว
ก็มีพระมาตีมนสเทศเป็นตัวแสดง นี่แหละมันแสดงถึงความเสื่อม
ขนาดไหน ดูแลกันบ้างนะเธอรับสมาคม

_Hairak หายรัก • ดู & ฟังอยู่แม่สาย เชียงราย ต้องใช้ความอดทนต่อความเป็นของอโศกเดี่ยวภาพหาย เดี่ยวเสียงหายก็ยังรอต่อไปปปปป 😂😂😂❤️❤️❤️

พอครูว่า... ก็เอาก็นำส่งสารนะ อโศกก็ได้ประมาณนี้ มัน
เครื่องเคราอะไรมันก็ไม่ได้ดีเยี่ยมมันก็เสื่อมบ้างอะไรต่ออะไรบ้างก็
ขออภัย ต้องใช้ความอดทนหน่อยก็ขออภัย ก็พยายามให้สัญญาณ
มาก็ดีพวกเราทางเทคนิคก็ฟังไว้จะได้ช่วยกัน ปรับขึ้นมาน้อย

_SmartShot D Gold สมาร์ทช็อต ดี โกลด์ . ลูกxonน้อมกราบ
พ่อครูด้วยความเคารพบูชาอย่างยิ่ง กราบนมัสการท่านสมณะและ
ท่านสิกขมาตุทุกท่านคะ ลูกได้ประโยชน์จากการฟังธรรม จากทุก
ท่าน ไปเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดีขึ้น ลดกิเลสที่ตัวเอง มองเห็นความ
ไม่ดีของตัวเองได้ดีขึ้น มองผู้อื่นด้วยความเข้าใจขึ้นคะ (ลูกยังไม่ใช่
ชาวอโศกคะ แต่ฟังธรรมจากพ่อท่าน ท่านสมณะและท่านสิกขมาตุ
ทุกวันคะ ปฏิบัติตามชาวอโศกมา 3 ปีกว่าแล้วคะ สักวันคงได้ไปเป็น
ชาวอโศกด้วยคนคะ)

พ่อครูว่า... ยินดีต้อนรับเชิญทีเดียว

_สื่อฟ้าศิลป์ ภูวนาถ . สัจธรรมพ่อครูฯสณ.สม.ทำให้มองเห็น
สงครามโลกโลกียธรรมเผชิญโลกียสุขทุกขวิบากความอดอยากฯสัจ
ธรรมโลกโลกุตระ ผดุงประโยชน์สุขเจริญความหมดอยากหมดสุข
หมดทุกข์จริงๆ สาธุฯ

พ่อครูว่า... แสดงผลที่ได้ติดตามฟังธรรมะ ก็ได้ผลอย่างนั้น
เวลา 8:00 น เต็มแล้วนี่ ของคุณแสงอรุณมีตั้ง 3-4 ข้อเอาไว้วัน
หลังก็แล้วกันสำหรับวันนี้ก็คงต้องขอได้แค่นี้ก่อน

สมณะฟ้าไท... สรุปลจบ